

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

06. Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα
(06. Vimānavatthupāḷi)

1. Γυναικεία μέγαρα (1. Itthivimānaṃ)

[Vv 1-50, PTS 1-74]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

06. Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα

1. Γυναικεία μέγαρα

1. Το κεφάλαιο για τους θρόνους

1. Η ιστορία του πρώτου ουράνιου μεγάρου της καρέκλας

- 1.** «Η χρυσή σου καρέκλα είναι υπέροχη, ταχεία σαν τη σκέψη πηγαίνει όπου επιθυμείς·
Στολισμένη, φορώντας στεφάνια, με ωραία ρούχα, λάμπεις σαν αστραπή στην κορυφή των σύννεφων.
- 2.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 3.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 4.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 5.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, έδωσα κάθισμα στους επισκέπτες·
Απέδωσα σεβασμό, έκανα χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες, και έδωσα δωρεά σύμφωνα με τις δυνατότητές μου.
- 6.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 7.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο της καρέκλας, πρώτο.

2. Η ιστορία του δεύτερου ουράνιου μεγάρου της καρέκλας

- 8.** «Η καρέκλα σου από βηρύλλιο είναι υπέροχη, ταχεία σαν τη σκέψη πηγαίνει όπου επιθυμείς·
Στολισμένη, φορώντας στεφάνια, με ωραία ρούχα, λάμπεις σαν αστραπή στην κορυφή των σύννεφων.
- 9.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 10.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 11.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 12.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, έδωσα κάθισμα στους επισκέπτες·
Απέδωσα σεβασμό, έκανα χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες, και έδωσα δωρεά σύμφωνα με τις δυνατότητές μου.
- 13.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 14.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο της καρέκλας, δεύτερο.

3. Η ιστορία του τρίτου ουράνιου μεγάρου της καρέκλας

- 15.** «Η χρυσή σου καρέκλα είναι υπέροχη, ταχεία σαν τη σκέψη πηγαίνει όπου επιθυμείς·
Στολισμένη, φορώντας στεφάνια, με ωραία ρούχα, λάμπεις σαν αστραπή στην κορυφή των σύννεφων.
- 16.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 17.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 18.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 19.** «Αυτός είναι ο καρπός μιας μικρής πράξης μου, με την οποία έχω τέτοια λαμπερή δύναμη·

Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων.

- 20.** «Είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου·
σε αυτόν έδωσα εγώ μια καρέκλα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 21.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 22.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το τρίτο ουράνιο μέγαρο της καρέκλας, τρίτο.

4. Η ιστορία του τέταρτου ουράνιου μεγάρου της καρέκλας

- 23.** «Η καρέκλα σου από βηρύλλιο είναι υπέροχη, ταχεία σαν τη σκέψη πηγαίνει όπου επιθυμείς·
Στολισμένη, φορώντας στεφάνια, με ωραία ρούχα, λάμπεις σαν αστραπή στην κορυφή των σύννεφων.
- 24.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 25.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 26.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 27.** «Αυτός είναι ο καρπός μιας μικρής πράξης μου, με την οποία έχω τέτοια λαμπερή δύναμη·
Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων.
- 28.** «Είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου·
σε αυτόν έδωσα εγώ μια καρέκλα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 29.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 30.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το τέταρτο ουράνιο μέγαρο της καρέκλας, τέταρτο.

5. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του ελέφαντα

- 31.** «Ο ελέφαντάς σου είναι εξαίρετο μεταφορικό μέσο, στολισμένος με ποικίλα κοσμήματα·
Ευχάριστος, δυνατός, τέλειος σε ταχύτητα, κινείται στον ουρανό.
- 32.** «Παδουμί, με μάτια σαν πέταλα λωτού, που φέρεις τη λάμψη λωτών και κρίνων·
με σώμα σκορπισμένο από γύρη λωτού, που φοράς στεφάνι από χρυσά λωτούδια.
- 33.** «Σε δρόμο σπαρμένο με λωτούς, στολισμένο με πέταλα λωτού,
που στέκεται σταθερός, χωρίς να ταρακουνά, με μετρημένο βήμα πηγαίνει ο ελέφαντας.
- 34.** Καθώς αυτός προχωρούσε, χρυσά κουδούνια με ευχάριστο ήχο·
ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.
- 35.** Πάνω στον ώμο αυτού του ελέφαντα, με καθαρά ρούχα στολισμένη·
τη μεγάλη ομάδα των ουράνιων νυμφών, με την ομορφιά σου υπερλάμπεις.
- 36.** «Της δωρεάς σου αυτός είναι ο καρπός, ή μήπως της ηθικής·
ή μήπως του χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 37.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα,
απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 38.** «Αφού είδα τον τέλειο σε αρετές, τον διαλογιστή που χαίρεται στη
διαλογιστική έκσταση, τον μνήμονα·
Έδωσα κάθισμα σκεπασμένο με λουλούδια, στρωμένο με ύφασμα.
- 39.** «Το μισό στεφάνι λωτού εγώ, γύρω από το κάθισμα·
έσπειρα με πέταλα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 40.** «Αυτής της επιδέξιας πράξης, αυτός είναι σε μένα ο τέτοιος καρπός·
τιμή και σεβασμός, και από τους θεούς χαίρω εκτίμησης εγώ.
- 41.** «Αυτός που πράγματι στους ορθά απελευθερωμένους, τους ειρηνικούς, τους
ασκούμενους στην άγια ζωή·
ευλαβής κάθισμα θα έδινε, έτσι θα χαρεί όπως εγώ.
- 42.** «Γι' αυτό, από αυτόν που επιθυμεί το καλό του εαυτού του, που ποθεί το
μεγαλείο·
πρέπει να δίνεται κάθισμα σε αυτούς που φέρουν το τελευταίο σώμα».

Το ουράνιο μέγαρο του ελέφαντα, πέμπτο.

6. Η ιστορία του πρώτου ουράνιου μεγάρου του πλοίου

- 43.** «Σε πλοίο με χρυσή στέγη, γυναίκα, ανεβαίνεις και στέκεσαι·

Μπαίνεις στη λιμνούλα, κόβεις λωτό με το χέρι σου.

- 44.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 45.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 46.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 47.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων·
αφού είδα μοναχούς διψασμένους και κουρασμένους, σηκώθηκα και έδωσα νερό να πουν.
- 48.** «Αυτός που πράγματι στους κουρασμένους και διψασμένους, σηκώνεται και δίνει νερό να πουν·
σε αυτόν υπάρχουν ποτάμια με δροσερό νερό, με άφθονα λουλούδια και πολλά λευκά λωτούς.
- 49.** Αυτό ποτάμια περιτριγυρίζουν πάντοτε, με δροσερό νερό, στρωμένα με άμμο, ρυάκια·
και μανγκιές και σάλες και τιλάκες και τζαμπούδες, ουνταλάκες και πατάλιες ανθισμένες.
- 50.** «Αυτό το έξοχο ουράνιο μέγαρο, εξαιρετικά λαμπερό, προικισμένο με τέτοιες εκτάσεις γης·
αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης εδώ, τέτοια αποκτούν όσοι κάνουν αξιέπαινες πράξεις.
- 51.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 52.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο του πλοίου, έκτο.

7. Η ιστορία του δεύτερου ουράνιου μεγάρου του πλοίου

- 53.** «Σε πλοίο με χρυσή στέγη, γυναίκα, ανεβαίνεις και στέκεσαι·
Μπαίνεις στη λιμνούλα, κόβεις λωτό με το χέρι σου.
- 54.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.

- 55.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 56.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 57.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων·
αφού είδα έναν μοναχό διψασμένο και κουρασμένο, σηκώθηκα και έδωσα νερό να πει.
- 58.** «Αυτός που πράγματι στον κουρασμένο και διψασμένο, σηκώνεται και δίνει νερό να πει·
σε αυτόν υπάρχουν ποτάμια με δροσερό νερό, με άφθονα λουλούδια και πολλά λευκά λωτούς.
- 59.** Αυτό ποτάμια περιτριγυρίζουν πάντοτε, με δροσερό νερό, στρωμένα με άμμο, ρυάκια·
και μανγκιές και σάλες και τιλάκες και τζαμπούδες, σунταλάκες και πατάλιες ανθισμένες.
- 60.** «Αυτό το έξοχο ουράνιο μέγαρο, εξαιρετικά λαμπερό, προικισμένο με τέτοιες εκτάσεις γης·
αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης εδώ, τέτοια αποκτούν όσοι κάνουν αξιέπαινες πράξεις.
- 61.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 62.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο του πλοίου, έβδομο.

8. Η ιστορία του τρίτου ουράνιου μεγάρου του πλοίου

- 63.** «Σε πλοίο με χρυσή στέγη, γυναίκα, ανεβαίνεις και στέκεσαι·
Μπαίνεις στη λιμνούλα, κόβεις λωτό με το χέρι σου.
- 64.** «Οι κατοικίες σου με θολωτά δωμάτια, χωρισμένες σε μέρη και μετρημένες·
λάμποντας ακτινοβολούν, από παντού στις τέσσερις κατευθύνσεις.
- 65.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 66.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;

Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

- 67.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον αυτοφωτισμένο, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 68.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων· αφού είδα μοναχούς διψασμένους και κουρασμένους, σηκώθηκα και έδωσα νερό να πουν.
- 69.** «Αυτός που πράγματι στους κουρασμένους και διψασμένους, σηκώνεται και δίνει νερό να πουν· σε αυτόν υπάρχουν ποτάμια με δροσερό νερό, με άφθονα λουλούδια και πολλά λευκά λωτούς.
- 70.** Αυτό ποτάμια περιτριγυρίζουν πάντοτε, με δροσερό νερό, στρωμένα με άμμο, ρυάκια· και μανγκιές και σάλες και τιλάκες και τζαμπούδες, ουνταλάκες και πατάλιες ανθισμένες.
- 71.** «Αυτό το έξοχο ουράνιο μέγαρο, εξαιρετικά λαμπερό, προικισμένο με τέτοιες εκτάσεις γης· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης εδώ, τέτοια αποκτούν όσοι κάνουν αξιέπαινες πράξεις.
- 72.** «Οι κατοικίες μου με θολωτά δωμάτια, χωρισμένες σε μέρη και μετρημένες· λάμποντας ακτινοβολούν, από παντού στις τέσσερις κατευθύνσεις.
- 73.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί· Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 74.** «Σου εξηγώ, Βούδα με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος· γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις· αυτός είναι ο καρπός αυτής της πράξης μου, ο Βούδας ήπια νερό για το όφελός μου».

Το τρίτο ουράνιο μέγαρο του πλοίου, όγδοο.

9. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του λυχναριού

- 75.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 76.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί; Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 77.** «Με τι εσύ με αμόλυντη λάμψη, υπερλάμπεις, θεότητα; Με τι από όλα τα μέλη σου, όλες οι κατευθύνσεις φωτίζονται;

- 78.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 79.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 80.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων·
στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας, την ώρα για λυχνάρι, έδωσα λυχνάρι.
- 81.** «Αυτός που στο σκοτάδι της νύχτας, την ώρα για λυχνάρι, δίνει λυχνάρι·
γεννιέται σε ουράνια κατοικία λαμπερή, με άφθονα στεφάνια και πολλά λωτά.
- 82.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 83.** «Με αυτό εγώ με αμόλυντη λάμψη, υπερλάμπω τις θεότητες·
με αυτό από όλα τα μέλη μου, όλες οι κατευθύνσεις φωτίζονται.
- 84.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της λάμπας, ένατο.

10. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της προσφοράς σουσαμιού

- 85.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 86.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 87.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 88.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 89.** Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων.
- 90.** «Είδα τον Βούδα χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου·
αφού τον συνάντησα έδωσα δωρεά, ακόμα και παρά τη θέλησή μου, προσφορά σουσαμιού·
στον Βούδα άξιο προσφορών, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.

- 91.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 92.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν
ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της προσφοράς σησαμιού, δέκατο.

11. Η ιστορία του πρώτου ουράνιου μεγάρου της αφοσιωμένης συζύγου

- 93.** «Γερανοί, παγώνια και θεϊκές χήνες, κούκοι με αρμονική φωνή πετούν·
σκεπασμένη με λουλούδια αυτή η ωραία ουράνια κατοικία, πολύχρωμη,
κατοικημένη από άνδρες και γυναίκες.
- 94.** «Εκεί κάθεςαι, θεά με μεγάλη δύναμη, επιδεικνύοντας υπερφυσικές δυνάμεις
με πολλές μορφές·
Και αυτές οι νύμφες σου από παντού, χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται.
- 95.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή δύναμη, με μεγάλη ισχύ, όταν ήσουν άνθρωπος τι
αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 96.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα,
απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 97.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν αφοσιωμένη σύζυγος
χωρίς νου για άλλον·
όπως μητέρα το παιδί προστατεύοντας, ακόμη και θυμωμένη δεν είπα σκληρά
λόγια.
- 98.** «Εδραιωμένη στην αλήθεια, εγκαταλείποντας το ψέμα, χαίροντας στη δωρεά,
με συγκροτημένη ατομικότητα·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.
- 99.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 100.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν
ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο της αφοσιωμένης συζύγου, ενδέκατο.

12. Η ιστορία του δεύτερου ουράνιου μεγάρου της αφοσιωμένης συζύγου

- 101.** «Ανεβαίνοντας στην ουράνια κατοικία με κολόνες από βηρύλλιο, όμορφη και
λαμπρή, πολύχρωμη·

εκεί κάθεσαι, θεά με μεγάλη δύναμη, επιδεικνύοντας ποικίλες υπερφυσικές δυνάμεις·
Και αυτές οι νύμφες σου από παντού, χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται.

- 102.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή δύναμη, με μεγάλη ισχύ, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 103.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 104.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού·
απείχα από τον φόνο έμβιων όντων, απέφευγα το μη δοσμένο στον κόσμο.
- 105.** «Δεν έπινα μεθυστικά ούτε έλεγα ψέματα, ήμουν ικανοποιημένη με τον δικό μου σύζυγο·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.
- 106.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 107.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο της αφοσιωμένης συζύγου, δωδέκατο.

13. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της πρώτης νύφης

- 108.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 109.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 110.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 111.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 112.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν νύφη στο σπίτι του πεθερού.
- 113.** «Είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου·
σε αυτόν έδωσα εγώ μια κουλούρα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια·

αφού έδωσα το μισό της μερίδας μου, χαίρομαι στο δάσος Νάνταμα.

- 114.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 115.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν
ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο της νύφης, δέκατο τρίτο.

14. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της δεύτερης νύφης

- 116.** «Με εξάισια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 117.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 118.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη
έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 119.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα,
απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 120.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν νύφη στο σπίτι του
πεθερού.
- 121.** «Είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου·
σε αυτόν έδωσα εγώ μερίδιο, με πίστη, με τα δικά μου χέρια·
αφού έδωσα μια μπάλα αρτοπαρασκευάσματος, χαίρομαι στο δάσος Νάνταμα.
- 122.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 123.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν
ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο της νύφης, δέκατο τέταρτο.

15. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Ουτταρά

- 124.** «Με εξάισια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 125.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.

- 126.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 127.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 128.** «Ζήλια και τσιγκουνιά και επίσης θρασύτητα, δεν υπήρχαν σε μένα που ζούσα στο σπίτι·
Χωρίς οργή, ακολουθώντας τη θέληση του συζύγου, στην τήρηση των κανόνων πάντα εγώ επιμελής.
- 129.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη.
- 130.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.
- 131.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την ψευδολογία·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 132.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 133.** «Εγώ με τη δική μου ηθική, και με τη φήμη είμαι ένδοξη·
Απολαμβάνω τη δική μου αξιέπαινη πράξη, ευτυχισμένη και χωρίς αρρώστια.
- 134.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 135.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, αυτό που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 136.** «Και εκ μέρους μου, σεβάσμιε κύριε, απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου - "Η λαϊκή ακόλουθος που ονομάζεται Ουττάρα, σεβάσμιε κύριε, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι της στα πόδια του Ευλογημένου". Δεν θα ήταν καταπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, αν ο Ευλογημένος δήλωνε για μένα ότι έχω επιτύχει κάποιον καρπό του ασκητισμού· ο Ευλογημένος δήλωσε ότι έχω επιτύχει τον καρπό της άπαξ επιστροφής».

Το ουράνιο μέγαρο της Ουττάρα, δέκατο πέμπτο.

16. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Σιριμά

- 137.** «Και τα άλογά σου είναι ζεμένα, υπέρτατα στολισμένα, με κεφάλια σκυμμένα,

ταξιδεύοντας στον αιθέρα, δυνατά και γρήγορα·
Και πεντακόσια άρματα δημιουργημένα για σένα, σε ακολουθούν, τα άλογα
σπρωγμένα από τους ηνίοχους.

- 138.** «Εσύ στέκεσαι στο εξάιρετο άρμα στολισμένη, λάμποντας σαν φλόγα, σαν φωτιά·
Σε ρωτώ, ωραιόσωμη με άψογη εμφάνιση, από ποια κατηγορία θεών ήρθες
στον ανυπέρβλητο;
- 139.** «Για αυτούς που έχουν φτάσει στην κορυφή των ηδονών, αυτό που είναι
ανυπέρβλητο, δημιουργώντας και ξαναδημιουργώντας χαίρονται οι θεότητες·
από εκείνη την κατηγορία θεών, ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής, ήρθα εδώ
για να προσκυνήσω τον ανυπέρβλητο.
- 140.** «Τι καλή συμπεριφορά έκανες εσύ πριν εδώ,
με τι κάθεσαι εσύ με αμέτρητη δόξα, τρεφόμενη με ευτυχία;
Και η υπερφυσική δύναμή σου είναι ανυπέρβλητη, πετώντας στον αέρα,
και η ομορφιά σου ακτινοβολεί στις δέκα κατευθύνσεις.
- 141.** «Από θεούς εσύ περιτριγυρισμένη και τιμημένη είσαι,
Από πού πέθανες και σε καλό προορισμό πήγες, θεότητα;
Ή ποιανού εσύ τα λόγια ακολουθείς ως καθοδήγηση;
Πες μου εσύ αν είσαι μαθήτρια του Βούδα».
- 142.** «Στην εξάιρετη πόλη που χτίστηκε ανάμεσα στα βουνά, ήμουν υπηρέτρια του
ένδοξου μεγάλου βασιλιά·
ήμουν άριστα εκπαιδευμένη στον χορό και το τραγούδι, και με γνώριζαν στο
Ρατζάγκαχα ως Σιριμά.
- 143.** «Και ο Βούδας, ο ταύρος μεταξύ των σοφών, ο καθοδηγητής μου, δίδαξε την
παροδικότητα της προέλευσης και του υπαρξιακού πόνου·
το μη συνθηκοκρατημένο, την αιώνια παύση του υπαρξιακού πόνου, και αυτήν
την οδό, ευθεία, άμεση, ειρηνική.
- 144.** «Έχοντας ακούσει την πορεία προς την αθανασία, το μη συνθηκοκρατημένο,
τη διδασκαλία του Ταθάγκατα, του ανυπέρβλητου·
ήμουν άριστα συγκρατημένη στην ηθική, εδραιωμένη στη Διδασκαλία που
δίδαξε ο Βούδας, ο έξοχος μεταξύ των ανθρώπων.
- 145.** «Γνωρίζοντας εγώ την αλέκληλη κατάσταση, το μη συνθηκοκρατημένο, που
διδάχθηκε από τον Τατάγκατα, τον ανυπέρβλητο·
εκεί ακριβώς εγώ έφτασα στην αυτοσυγκέντρωση της νοητικής ηρεμίας, αυτή
ακριβώς ήταν η ύψιστη οριστική πορεία μου.
- 146.** «Έχοντας αποκτήσει την υπέρτατη αθάνατη διάκριση, κατηγορηματική μέσω
της πλήρους συνειδητοποίησης, έχω διακριθεί·
Χωρίς αμφιβολία, τιμημένη από πολύ κόσμο εγώ, βιώνω όχι λίγη τέρψη και
διασκέδαση.
- 147.** «Έτσι εγώ είμαι θεότητα που βλέπει την αθανασία, μαθήτρια του Ταθάγκατα,

του ανυπέρβλητου·

αυτή που βλέπει τη Διδασκαλία, εδραιωμένη στον πρώτο καρπό, εισερχόμενη στο ρεύμα, και δεν υπάρχει πλέον για μένα κακός προορισμός.

- 148.** «Εγώ ήρθα να προσκυνήσω τον ανυπέρβλητο, τους εμπνέοντες πεποίθηση μοναχούς που χαίρονται στο καλό·
να αποτίσω φόρο τιμής στη συνάθροιση των ασκητών, την ειρηνική, ευσεβής προς τον ένδοξο βασιλιά της Διδασκαλίας.
- 149.** «Αφού είδα τον σοφό, με χαρούμενο νου είμαι ευχαριστημένη, τον Τατχάγκατα, τον ηνίοχο των ανθρώπων που πρέπει να δαμαστούν·
αυτόν που κόβει την επιθυμία, που χαίρεται στο καλό, τον καθοδηγητή, τον προσκυνώ, αυτόν που συμπονεί με την ύψιστη ευημερία».

Το ουράνιο μέγαρο της Σιριμά, δέκατο έκτο.

17. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της κομμώτριας

- 150.** «Αυτή η ουράνια κατοικία όμορφη και λαμπρή, με κολόνες από βηρύλλιο, πάντοτε καλοφτιαγμένη·
περιτριγυρισμένη από χρυσά δέντρα, η θέση μου που προήλθε από το επακόλουθο των πράξεων.
- 151.** «Εκεί επαναγεννήθηκαν αυτές οι προηγούμενες νύμφες, εκατό χιλιάδες με τη δική τους πράξη·
εσύ έφτασες ένδοξη, λάμποντας στέκεσαι ως πρώτη θεότητα.
- 152.** «Όπως η σελήνη υπερέχοντας λάμπει, σαν βασιλιάς των αστερισμών πάνω από το πλήθος των άστρων·
έτσι κι εσύ αυτή την ομάδα των ουράνιων νυμφών, ακτινοβολώντας με τη φήμη σου λάμπεις.
- 153.** «Από πού ερχόμενη, εσύ με την άψογη εμφάνιση, γεννήθηκες σε αυτή την κατοικία μου;
Όπως τον Βράχμα οι θεοί Τριάντα Τρεις μαζί με τον Ίνδρα, όλοι δεν χορταίνουμε με τη θέα σου».
- 154.** «Αυτό που με ρωτάς, Σάκκα, 'από πού πέθανες και ήρθες εδώ;'·
Μπαρνασί ονομάζεται η πόλη ανατολικά των Κάσι, εκεί ήμουν πριν η Κεσακαρικά.
- 155.** «Με νου γαλήνιο στον Βούδα και στη Διδασκαλία, και στην Κοινότητα αφοσιωμένη, χωρίς αμφιβολία·
με άθραυστους κανόνες εξάσκησης, έχοντας επιτύχει τον καρπό, βέβαιη στη διδασκαλία της ανώτατης φώτισης, χωρίς αρρώστια».
- 156.** «Αυτό το χαιρόμαστε και καλώς ήρθες σε σένα, και με τη Διδασκαλία εσύ με τη φήμη λάμπεις·
με νου γαλήνιο στον Βούδα και στη Διδασκαλία, και στην Κοινότητα αφοσιωμένη, χωρίς αμφιβολία·

με άθραυστους κανόνες εξάσκησης, έχοντας επιτύχει τον καρπό, βέβαιη στη διδασκαλία της ανώτατης φώτισης, χωρίς αρρώστια».

Το ουράνιο μέγαρο της κομμώτριας, δέκατο έβδομο.

Τέλος του κεφαλαίου της καρέκλας, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πέντε καρέκλες, τρία πλοία, λαμπάδα και σουσάμι προσφορά δύο·
σύζυγος δύο, νύφη Ουττάρα, Σιριμά, Κεσακαρικά·
γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

2. Το κεφάλαιο για το άλσος Τσίτταλατα

1. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της δούλης

- 157.** «Όπως ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, στο ωραίο άλσος Τσιτταλατά·
περιφέρεσαι ολόγυρα, περιστοιχισμένη από πλήθος γυναικών·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 158.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 159.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη
έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 160.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα,
απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 161.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν δούλη υπηρέτρια στην
οικογένεια άλλων.
- 162.** «Λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου·
σε μένα, ως τέτοια, υπήρξε προσπάθεια, στη Διδαχή αυτού του ακλόνητου.
- 163.** «Ας διαλυθεί αυτό το σώμα, δεν υπάρχει εδώ καμία σταθερότητα·
Των πέντε κανόνων εξάσκησης, η οδός είναι ευημερούσα και ασφαλής.
- 164.** Χωρίς αγκάθια, χωρίς πυκνή βλάστηση, ευθύς, διακηρυγμένος από τους
αγαθούς·
δες τον καρπό της προσπάθειας, πώς τον έφτασα εγώ η γυναίκα.
- 165.** «Είμαι συνομιλήτρια του βασιλιά, του Σάκκα που ελέγχει τα πάντα·
Εξήντα χιλιάδες μουσικά όργανα, μου προκαλούν αφύπνιση.
- 166.** Ο Άλαμπα, ο Γκάγκαρα, ο Μπίμα, ο Σαντουβάντι και ο Σαμσάγια·
ο Πόκκαρα και ο Σουφάσσα, και οι γυναίκες Βιναμόκκα.
- 167.** «Νανδά και Σουνανδά, Σοναδιννά και Σουτσιμχιτά·

Αλαμπουσά και Μισσακεσί, Πουνταρίκα και Νταρουνί.

- 168.** «Η Ενιφάσσα και η Σουφάσσα, η Σουμπχαντά και η Μουντουβαντίνι· Αυτές και άλλες ανώτερες, αφυπνίστριες μεταξύ των νυμφών.
- 169.** «Αυτές οι θεότητες, αφού με πλησιάζουν την κατάλληλη ώρα, μου μιλούν· Λοιπόν ας χορέψουμε, ας τραγουδήσουμε, λοιπόν ας σε διασκεδάσουμε.
- 170.** «Αυτό δεν είναι για όσους δεν έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, αυτό είναι μόνο για όσους έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις· χωρίς λύπη, χαρμόσυνο, ευχάριστο, το Μεγάλο Δάσος των Τριάντα Τριών.
- 171.** «Ευτυχία για όσους δεν έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, δεν υπάρχει εδώ ούτε στην επόμενη ζωή· Αλλά ευτυχία για όσους έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, υπάρχει και εδώ και στην επόμενη ζωή.
- 172.** «Για αυτούς που επιθυμούν τη συντροφιά τους, πρέπει να γίνει πολύ καλό· διότι αυτοί που έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις χαίρονται, στον παράδεισο προικισμένοι με απολαύσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της δούλης, πρώτο.

2. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Λακχουμά

- 173.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 174.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί; Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 175.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες; Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 176.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 177.** Βγαίνοντας από την πύλη Κεβάττα, υπήρχε η κατοικία μου· Εκεί περιφερόμενων μαθητών, μεγάλων σοφών.
- 178.** «Μαγειρεμένο ρύζι, αρτοπαρασκεύασμα, λαχανικά, και αλμυρό ποτό έδωσα στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 179.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου· και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη.
- 180.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·

με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.

- 181.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την ψευδολογία·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 182.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 183.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

«Και εκ μέρους μου, σεβάσμιε κύριε, απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου - "Η λαϊκή ακόλουθος που ονομάζεται Λακχουμά, σεβάσμιε κύριε, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι της στα πόδια του Ευλογημένου". Δεν θα ήταν καταπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, αν ο Ευλογημένος δήλωνε για μένα ότι έχω επιτύχει κάποιον καρπό του ασκητισμού. Ο Ευλογημένος δήλωσε ότι έχω επιτύχει τον καρπό της άπαξ επιστροφής».

Το ουράνιο μέγαρο της Λακχουμά, δεύτερο.

3. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο αυτής που πρόσφερε νερό ξεπλύματος ρυζιού

- 185.** «Καθώς περιφερόσουν για προσφερόμενη τροφή, στεκόσουν σιωπηλός·
Μια φτωχή, άθλια γυναίκα, που στηριζόταν στο σπίτι άλλου.
- 186.** «Αυτή που σου έδωσε νερό ρυζιού, με πίστη, με τα δικά της χέρια·
Αυτή αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, σε ποια κατεύθυνση άραγε πήγε;»
- 187.** «Καθώς περιφερόμουν για προσφερόμενη τροφή, στεκόμουν σιωπηλός·
Μια φτωχή, άθλια γυναίκα, που στηριζόταν στο σπίτι άλλου.
- 188.** «Αυτή που μου έδωσε νερό ρυζιού, με πίστη, με τα δικά της χέρια·
Αυτή αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ελεύθερη από εδώ πέθανε.
- 189.** «Δημιουργοχαρείς ονομάζονται, υπάρχουν θεοί με μεγάλη υπερφυσική δύναμη·
Εκεί αυτή η γυναίκα ευτυχισμένη, χαίρεται η δότρια του νερού ρυζιού».
- 190.** «Αχ, η δωρεά της δύστυχης, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα·
Με δωρεά που φέρθηκε από αλλού, η προσφορά πράγματι καρποφόρησε.
- 191.** «Μια γυναίκα που θα γινόταν πρώτη σύζυγος ενός βασιλιά παγκόσμιου
μονάρχη·
μια γυναίκα όμορφη σε όλα τα μέλη της, και υπέροχη στη θέα για τον σύζυγό
της·
δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα αυτής της προσφοράς νερού ρυζιού.
- 192.** «Εκατό χιλιάδες χρυσά νομίσματα, εκατό χιλιάδες άλογα, εκατό χιλιάδες
άρματα με ημίονους·
εκατό χιλιάδες κόρες, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους·

δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα αυτής της προσφοράς νερού ρυζιού.

- 193.** «Εκατό ελέφαντες από τα Ιμαλία, με χαυλιόδοντες σαν ρυμό άμαξας, μεγαλόσωμοι·
μεγαλοπρεπείς ελέφαντες με χρυσά περιλαίμια, στολισμένοι με χρυσοκέντητα σκεπάσματα·
δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα αυτής της προσφοράς νερού ρυζιού.
- 194.** «Ακόμη κι αν κάποιος εδώ γινόταν κύριος των τεσσάρων νησιών·
δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα αυτής της προσφοράς νερού ρυζιού».

Το ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας νερού ρυζιού, τρίτο.

4. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Τσαντάλι

- 195.** «Τσαντάλι, απόδωσε σεβασμό στα πόδια του Γκόταμα του ένδοξου·
από συμπόνια γι' αυτήν ακριβώς, στάθηκε ο έβδομος σοφός.
- 196.** «Γέμισε τον νου σου με πεποίθηση, στον Άξιο, τον σταθερό·
γρήγορα με ενωμένες παλάμες απόδωσε σεβασμό, μικρή είναι η ζωή σου».
- 197.** Παρακινημένη από τον αναπτυγμένο στον εαυτό, τον φέροντα το τελευταίο σώμα·
η Τσαντάλι απέδωσε σεβασμό στα πόδια του Γκόταμα του ένδοξου.
- 198.** Αυτήν τη σκότωσε μια αγελάδα, την παρία που στεκόταν με ενωμένες παλάμες·
προσκυνώντας τον αυτοφωτισμένο, αυτόν που φέρνει φως στο σκοτάδι.
- 199.** «Αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει απαλλαγεί από το πάθος, χωρίς λαχτάρα, μόνο στο δάσος καθισμένο σε απόκρυφο μέρος·
έχοντας αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, αφού πλησίασα, σε προσκυνώ, ήρωα με μεγάλη δύναμη».
- 200.** «Με χρυσή ομορφιά, λαμπερή, με μεγάλη δόξα, κατεβαίνοντας από το ουράνιο παλάτι με ποικίλα χρώματα·
περιτριγυρισμένη από συντροφιά ουράνιων νυμφών, ποια είσαι εσύ, όμορφη θεότητα, που αποδίδεις σεβασμό σε μένα;»
- 201.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, η Τσαντάλι, από σένα τον ήρωα σταλμένη·
απέδωσα σεβασμό στα πόδια του Άξιου, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 202.** «Εγώ αφού προσκύνησα τα πόδια, πέθανα από τη σφαίρα των παριών·
σε ουράνια κατοικία ευλογημένη από παντού, επαναγεννήθηκα στο Νάνταμα.
- 203.** «Εκατό χιλιάδες νύμφες, έχοντας μπροστά της, στέκεται·
Ανάμεσά τους εγώ είμαι η εξαιρετη, η άριστη, σε ομορφιά, φήμη και ζωή.
- 204.** «Έχοντας κάνει πολλές καλές πράξεις, με πλήρη επίγνωση και μνήμων·

τον σοφό συμπονετικό στον κόσμο, αυτόν, σεβάσμιε κύριε, ήρθα να προσκυνήσω».

- 205.** Αφού είπε αυτά η Τσαντάλι, ευγνώμων και ευχάριστη·
αφού προσκύνησε τα πόδια του Άξιου, εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Το ουράνιο μέγαρο της Τσαντάλι, τέταρτο.

5. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της ευλογημένης γυναίκας

- 206.** «Μπλε και κίτρινα και μαύρα, ερυθρωπά και επίσης κόκκινα·
Ποικίλων χρωμάτων, περιτριγυρισμένα από στήμονες.
- 207.** «Των λουλουδιών μαντάραβα, γιρλάντα φορές στην κορυφή του κεφαλιού·
Αυτά τα δέντρα δεν υπάρχουν σε άλλες κατηγορίες θεών, σοφή.
- 208.** «Με τι γεννήθηκες σε αυτή την κατηγορία, στους Ταβατίμσα, ένδοξη;
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 209.** «Μπαντίτθικα» με γνώριζαν, λαϊκή ακόλουθος στην Κιμιλά·
Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα.
- 210.** »Ρούχα και τροφή, κατάλυμα και φωτισμό·
έδωσα στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 211.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα
οκτώ μέρη.
- 212.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.
- 213.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την
ψευδολογία·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 214.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, διαμένοντας με επιμέλεια.
- Αφού εγκαταστάθηκα, αφού έκανα το καλό, πεθαίνοντας από εκεί,
με δική μου λάμψη περιφέρομαι στο Νάνταμα.
- 215.** «Και εγώ τάισα μοναχούς που συμπονούν για το ύψιστο καλό, το ζεύγος
αυστηρών ασκητών, τους μεγάλους σοφούς·
αφού εγκαταστάθηκα, αφού έκανα το καλό, πεθαίνοντας από εκεί, με δική μου
λάμψη περιφέρομαι στο Νάνταμα.
- 216.** «Την οκταμελή, απεριόριστη, που φέρνει ευτυχία, ημέρα τήρησης των
κανόνων πάντοτε τηρούσα εγώ·

αφού εγκαταστάθηκα, αφού έκανα το καλό, πεθαίνοντας από εκεί, με δική μου λάμψη περιφέρομαι στο Νάνταμα».

Το ουράνιο μέγαρο της ευλογημένης γυναίκας, πέμπτο.

6. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Σοναντιννά

- 217.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 218.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί; Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 219.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες; Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 220.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 221.** «Σονάντιννα» με γνώριζαν, λαϊκή ακόλουθος στη Ναλάντα· Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα.
- 222.** »Ρούχα και τροφή, κατάλυμα και φωτισμό· έδωσα στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 223.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου· και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη.
- 224.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική· με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.
- 225.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την ψευδολογία· και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 226.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες· λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 227.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της Σοναντιννά, έκτο.

7. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Ουποσαθά

- 229.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.

- 230.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 232.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 233.** «Ουποσάθα» με γνώριζαν, λαϊκή ακόλουθος στη Σακέτα·
Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα.
- 234.** »Ρούχα και τροφή, κατάλυμα και φωτισμό·
έδωσα στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 235.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα
οκτώ μέρη.
- 236.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.
- 237.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την
ψευδολογία·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 238.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 239.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 241.** «Ακούγοντας συχνά για το Νάνταμα, εγέρθηκε σε μένα επιθυμία·
Εκεί κατευθύνοντας τον νου, επαναγεννήθηκα στο Νάνταμα.
- 242.** «Δεν έκανα τον λόγο του Διδασκάλου, του Βούδα, του συγγενή του ήλιου·
κατευθύνοντας τον νου σε κατώτερα, είμαι αυτή που μετανιώνει αργότερα».
- 243.** «Πόσο καιρό στο ουράνιο παλάτι, εδώ, αγαπητή Ουποσάτχα;
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, αν γνωρίζεις τη διάρκεια ζωής».
- 244.** «Εξήντα χιλιάδες χρόνια, και τριάντα εκατομμύρια χρόνια·
αφού παραμείνω εδώ, μεγάλε σοφέ, από εδώ πεθαίνοντας θα πάω·
στη συντροφιά των ανθρώπων».
- 245.** «Μη φοβάσαι, Ουποσάθα, έχεις δηλωθεί από τον Αυτοφωτισμένο·
εισερχόμενη στο ρεύμα διακρίθηκες, έχει εγκαταλειφθεί ο κακός προορισμός
σου».

Το ουράνιο μέγαρο της Ουποσαθά, έβδομο.

8. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Νιντά

- 246.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·

φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.

- 247.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 249.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 250.** «Νιντά» με γνώριζαν, λαϊκή ακόλουθος στη Ρατζαγκάχα·
Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα.
- 251.** »Ρούχα και τροφή, κατάλυμα και φωτισμό·
έδωσα στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 252.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα
οκτώ μέρη.
- 253.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.
- 254.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την
ψευδολογία·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 255.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 256.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της Νιντά, όγδοο.

9. Η ιστορία για το ουράνιο ανάκτορο της Σουνιντά

- 258.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ...
σαν το άστρο της αυγής.
- 259.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 261.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 262.** «Σουνιντά» με γνώριζαν, λαϊκή ακόλουθος στη Ρατζαγκάχα·
Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα.
- 266.** (Όπως το ουράνιο μέγαρο της Νιντά, έτσι πρέπει να αναπτυχθεί.)
- 267.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 268.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις

κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της Σουνιντά, ένατο.

10. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της πρώτης δωρήτριας προσφερόμενης τροφής

- 270.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 271.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 273.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 274.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων.
- 275.** «Είδα τον Βούδα χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου· σε αυτόν έδωσα εγώ προσφερόμενη τροφή, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 276.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας τροφής, δέκατο.

11. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της δεύτερης δωρήτριας προσφερόμενης τροφής

- 278.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 279.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 281.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 282.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων.
- 283.** «Είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου· σε αυτόν έδωσα εγώ προσφερόμενη τροφή, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 284.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας τροφής, ενδέκατο.

Τέλος του κεφαλαίου της Τσιτταλατά, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δούλη και Λακχουμά, και έπειτα η δωρήτρια νερού για πλύσιμο·

Τσαντάλι και Μπαντίτι, Σοναδιννά και Ουποσαθά·
Νιντά και Σουνιντά, και δύο δωρήτριες προσφερόμενης τροφής·
γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Τέλος της πρώτης ενότητας απαγγελίας.

3. Το κεφάλαιο για το κοραλλόδεντρο

1. Η ιστορία για το υπέροχο ουράνιο μέγαρο

- 286.** «Μεγαλειώδης είναι η φήμη σου και η ομορφιά σου, όλες τις κατευθύνσεις φωτίζει·
γυναίκες χορεύουν και τραγουδούν, και νεαροί θεοί στολισμένοι.
- 287.** «Χαίρονται και σε περικυκλώνουν, για να σε τιμήσουν, θεότητα·
χρυσά ουράνια ανάκτορα, αυτά είναι δικά σου, ωραία να τα βλέπει κανείς.
- 288.** «Εσύ είσαι η κυρίαρχός τους, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές·
ευγενούς καταγωγής, μεγάλη είσαι, χαίρεσαι στο σύνολο των θεών·
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 289.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον
κόσμο των ανθρώπων·
ήμουν νύφη σε ανήθικη οικογένεια, εγώ μεταξύ απίστων και τσιγκούνηδων.
- 290.** «Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα·
σε σένα που περιφερόσουν για προσφερόμενη τροφή, μια κουλούρα έδωσα εγώ.
- 291.** «Τότε εγώ είπα στην πεθερά μου: 'Ένας ασκητής ήρθε εδώ·
σε αυτόν έδωσα εγώ μια κουλούρα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια'.
- 292.** Τότε η πεθερά της την ύβρισε: «Είσαι απείθαρχη νύφη·
δεν θέλησες να με ρωτήσεις, δίνω στον ασκητή».
- 293.** «Τότε η πεθερά μου θυμωμένη, με χτύπησε με γουδοχέρι·
Μου έσπασε τον ώμο, δεν μπόρεσα να ζήσω πολύ.
- 294.** «Εγώ με την κατάρρευση του σώματος, ελεύθερη από εκεί πέθανα·
ως σύντροφος των θεών Ταβατίμα, γεννήθηκα.
- 295.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το ουράνιο ανάκτορο της μεγαλοπρέπειας, πρώτο.

2. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας ζαχαροκάλαμου

- 296.** «Φωτίζοντας τη γη μαζί με τους θεούς, υπερλάμπεις σαν η σελήνη και ο
ήλιος·
με μεγαλοπρέπεια και ομορφιά, με φήμη και θερμότητα, σαν ο Βράχμα τους
θεούς στον ουρανό των Τριάντα Τριών μαζί με τον Ίντα.

- 297.** «Σε ρωτώ, εσένα που φοράς στεφάνι από μπλε λωτούς, με γιρλάντα λουλουδιών, με δέρμα που μοιάζει με χρυσάφι· στολισμένη, φορώντας τα καλύτερα ρούχα, ποια είσαι εσύ, όμορφη θεότητα, που αποδίδεις σεβασμό σε μένα;»
- 298.** «Τι πράξη έκανες εσύ πριν η ίδια, όντας άνθρωπος σε προηγούμενη γέννηση; Δωρεά καλά ασκημένη ή ηθική και αυτοέλεγχο, με τι επαναγεννήθηκες στον καλότυχο κόσμο, ένδοξη; Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 299.** «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, σε αυτό το ίδιο το χωριό, ήρθες στο σπίτι μας για προσφερόμενη τροφή· Τότε σου έδωσα ένα κομμάτι ζαχαροκάλαμο, με γαλήνιο νου, με ασύγκριτη χαρά.
- 300.** «Και η πεθερά μετά με ρώτησε επίμονα: 'Πού λοιπόν πέταξες το ζαχαροκάλαμο, νύφη;' Δεν το πέταξα ούτε το έφαγα εγώ, στον ήρεμο μοναχό εγώ η ίδια το έδωσα.
- 301.** «Δική σου είναι αυτή η κυριαρχία ή δική μου;» έτσι η πεθερά με ύβριζε· αφού πήρε μια καρέκλα μου έδωσε χτύπημα, πεθαίνοντας από εκεί είμαι θεότητα.
- 302.** «Αυτή ακριβώς η καλή πράξη έγινε από εμένα, και ευτυχισμένο επακόλουθο της πράξης απολαμβάνω η ίδια· Μαζί με τους θεούς διασκεδάζω, χαίρομαι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής.
- 303.** «Αυτή ακριβώς η καλή πράξη έγινε από εμένα, και ευτυχισμένο επακόλουθο της πράξης απολαμβάνω η ίδια· προστατευμένη από τον άρχοντα των θεών, φυλαγμένη από τους Τριάντα Τρεις, προικισμένη με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής.
- 304.** «Τέτοιος ο καρπός της αξιέπαινης πράξης, όχι μικρός, μεγάλο το επακόλουθο της προσφοράς μου του ζαχαροκάλαμου· Μαζί με τους θεούς διασκεδάζω, χαίρομαι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής.
- 305.** «Τέτοιος ο καρπός της αξιέπαινης πράξης, όχι μικρός, μεγάλη η λαμπρότητα της προσφοράς μου του ζαχαροκάλαμου· προστατευμένη από τον άρχοντα των θεών, φυλαγμένη από τους Τριάντα Τρεις, όπως ο Χιλιόφθαλμος στο δάσος Νάνταμα.
- 306.** «Και εσένα, σεβάσμιε κύριε, τον συμπονετικό σοφό, αφού πλησίασα απέδωσα σεβασμό και ρώτησα για την υγεία· τότε σου έδωσα ένα κομμάτι ζαχαροκάλαμο, με γαλήνιο νου, με ασύγκριτη χαρά».

Το ουράνιο ανάκτορο της δωρήτριας ζαχαροκάλαμου, δεύτερο.

3. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του ανάκλιντρου

- 307.** «Στο εξαίρετο ανάκλιντρο στολισμένο με πολύτιμους λίθους και χρυσό, σπαρμένο με άνθη, στην υπέροχη κλίνη· εκεί κάθεται, θεά με μεγάλη δύναμη, επιδεικνύοντας ποικίλες υπερφυσικές δυνάμεις.
- 308.** «Και αυτές οι νύμφες σου από παντού, χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται· Έχεις αποκτήσει θεϊκή δύναμη, με μεγάλη ισχύ, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες; Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 309.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν νύφη σε πλούσια οικογένεια· Χωρίς οργή, ακολουθώντας τη θέληση του συζύγου, στην τήρηση των κανόνων ήμουν επιμελής.
- 310.** «Όντας άνθρωπος, νέα, χωρίς κακία, με γαλήνιο νου ευχαρίστησα τον σύζυγό μου· την ημέρα και τη νύχτα με ευχάριστη συμπεριφορά, εγώ παλιά ήμουν ηθική.
- 311.** «Απείχα από τον φόνο έμβιων όντων, δεν έκλεβα, είχα εντελώς αγνό σώμα, ασκούμενη στην αγνή άγια ζωή· Δεν έπινα μεθυστικά ούτε έλεγα ψέματα, εκπληρώνοντας τους κανόνες εξάσκησης.
- 312.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου· Και την περίοδο των θαυμάτων, εγώ με γαλήνιο νου.
- 313.** «Εξοπλισμένη με οκτώ παράγοντες, ακολουθώντας τη Διδασκαλία, τήρησα την ημέρα τήρησης των κανόνων με χαρούμενο νου· Αφού ανέλαβα αυτή την ευγενή, εξοπλισμένη με οκτώ εξαίρετους παράγοντες, καλή, με αποτέλεσμα ευτυχία· Ενάρετη προς τον σύζυγο, υπάκουη στη θέλησή του, ήμουν στο παρελθόν μαθήτρια του Καλότυχου.
- 314.** «Αφού έκανα τέτοια καλή πράξη στον κόσμο των ζωντανών, συντελεστική στην υπεροχή· με την κατάρρευση του σώματος στη μελλοντική ζωή, έχοντας αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, ήρθα στον καλότυχο κόσμο.
- 315.** «Στο εξαίρετο, ευχάριστο ανάκτορο του ουράνιου οχήματος, περιτριγυρισμένη από συντροφιά ουράνιων νυμφών· αυτοφώτιστες ομάδες θεών με ευχαριστούν, εμένα τη μακρόβια που ήρθα στο ουράνιο όχημα των θεών».

Το ουράνιο ανάκτορο του ανακλίντρου, τρίτο.

4. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της Λατά

- 316.** Η Λατά και η Σατζά και η εξαίρετη θεότητα, η Ατζιματί του ένδοξου μεγάλου βασιλιά·
και η Σουτά, κόρη του βασιλιά Βεσσαβάννα, η Ρατζιματί λάμπουν με τις αρετές της Διδασκαλίας.
- 317.** Πέντε γυναίκες ήρθαν εδώ να λουστούν, στο ποτάμι με το δροσερό νερό, γεμάτο νούφαρα, ειρηνικό·
Αυτές οι θεότητες εκεί αφού λούστηκαν και διασκέδασαν, αφού χόρεψαν και τραγούδησαν, η Σουτά μίλησε στη Λατά.
- 318.** «Σε ρωτώ, εσένα που φοράς στεφάνι από μπλε λωτούς, με γιρλάντα λουλουδιών, με δέρμα που μοιάζει με χρυσάφι·
με μάτια κοκκινωπά σαν το σκοτάδι, που λάμπεις σαν τον ουρανό, μακρόβια, με τι δημιουργήθηκε η φήμη σου;
- 319.** «Με τι είσαι πιο αγαπητή από τον σύζυγο, εξαιρετικά ομορφότερη στην εμφάνιση;
Επιδέξια στον χορό, το τραγούδι και τη μουσική, πες μας εσύ που ρωτήθηκες από άνδρες και γυναίκες».
- 320.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν νύφη σε οικογένεια με μεγάλη ευημερία·
Χωρίς οργή, ακολουθώντας τη θέληση του συζύγου, στην τήρηση των κανόνων ήμουν επιμελής.
- 321.** «Όντας άνθρωπος, νέα, χωρίς κακία, με γαλήνιο νου ευχαρίστησα τον σύζυγό μου·
μαζί με τον αδελφό του συζύγου μου, μαζί με τους πεθερικούς μου, μαζί με τους υπηρέτες, τους ευχαρίστησα· σε αυτό δημιουργήθηκε η φήμη μου.
- 322.** «Εγώ λοιπόν με αυτή την καλή πράξη, σε τέσσερα σημεία πέτυχα υπεροχή·
ζωή και ομορφιά και ευτυχία και δύναμη, βιώνω όχι λίγη τέρψη και διασκέδαση.
- 323.** «Ακούσατε άραγε αυτό που λέει αυτή η Λατά, αυτό που τη ρωτήσαμε μας το εξήγησε·
οι σύζυγοι πράγματι είναι οι εξάιρετοι για μας τις γυναίκες, και ο προορισμός αυτών και η εξαίρετη θεότητα.
- 324.** «Ας συμπεριφερόμαστε όλες σωστά στους συζύγους, εκεί όπου οι γυναίκες γίνονται αφοσιωμένες στον σύζυγο·
αφού συμπεριφερθούμε όλες σωστά στους συζύγους, θα αποκτήσουμε αυτό που λέει αυτή η Λατά.»
- 325.** Όπως το λιοντάρι που περιφέρεται στις πλαγιές των βουνών, αφού κατοικήσει στο βουνό που στηρίζει τη γη·
Καταβάλλοντας και σκοτώνοντας τα άλλα τετράποδα, τα μικρά ζώα τρώει αυτός που τρέφεται με κρέας.

- 326.** «Έτσι κι η πιστή εδώ ευγενής μαθήτρια, εξαρτώμενη από τον σύζυγο, υπάκουη στον άνδρα· σκοτώνοντας την οργή, υπερβαίνοντας τη φιλαργυρία, αυτή που ακολουθεί τη Διδασκαλία χαίρεται στον ευδαιμονικό κόσμο».

Το ουράνιο ανάκτορο της αναρριχητικής, τέταρτο.

5. Το ουράνιο μέγαρο του Γκουττίλα

1. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας άριστου υφάσματος

- 327.** «Την επτάχορδη, την πολύ γλυκιά, την ευχάριστη δίδαξα· Αυτός με καλεί στη σκηνή, 'γίνε καταφύγιό μου, Κοσίγια'».
- 328.** «Εγώ είμαι το καταφύγιό σου, εγώ τιμώ τον δάσκαλο· Δεν θα σε νικήσει ο μαθητής, τον μαθητή εσύ, δάσκαλε, θα νικήσεις».
- 329.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 330.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί; Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 331.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες; Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 332.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 333.** «Η γυναίκα που δίνει τα άριστα ρούχα, είναι εξαιρετη μεταξύ ανδρών και γυναικών· Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.
- 334.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής· ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαιρετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.
- 335.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί· Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 336.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος· γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

(Τα επόμενα τέσσερα ουράνια μέγαρα πρέπει να αναπτυχθούν όπως το ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας υφάσματος.)

2. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας άριστων λουλουδιών (1)

- 337.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 338.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 339.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 340.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 341.** «Η γυναίκα που δίνει τα άριστα λουλούδια, είναι εξαίρετη μεταξύ ανδρών και γυναικών·
Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.
- 342.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.
- 343.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

3. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας άριστου αρώματος (2)

- 345.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 346.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 347.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 348.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 349.** «Η γυναίκα που δίνει τα άριστα αρώματα, είναι εξαίρετη μεταξύ ανδρών και γυναικών·
Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.
- 350.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.
- 351.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

4. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας άριστων καρπών (3)

- 353.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 354.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.

- 355.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 356.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 357.** «Η γυναίκα που δίνει τους άριστους καρπούς, είναι εξαίρετη μεταξύ ανδρών και γυναικών·
Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.
- 358.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.
- 359.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

5. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας άριστης γεύσης (4)

- 361.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 362.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 363.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 364.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 365.** «Η γυναίκα που δίνει τις άριστες γεύσεις, είναι εξαίρετη μεταξύ ανδρών και γυναικών·
Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.
- 366.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.
- 367.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

6. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας αρωματικού πεντεδάχτυλου

- 369.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 370.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 372.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 373.** «Αρωματικό αποτύπωμα πέντε δακτύλων εγώ πρόσφερα, στη στούπα του
Ευλογημένου Κάσσαπα·

Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.

374. «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής· ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξάριετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.

375. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

(Τα επόμενα τέσσερα ουράνια μέγαλα πρέπει να αναπτυχθούν όπως το ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας αρωματικής πεντεδάχτυλης.)

7. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της μίας τελετής τήρησης των κανόνων (1)

377. «Με εξάισια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

380. Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

381. «Μοναχούς και εγώ μοναχές, είδα να βαδίζουν στον δρόμο· Αφού άκουσα τη Διδασκαλία τους, τήρησα μία ημέρα τήρησης των κανόνων.

382. «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής· ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξάριετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.

383. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

8. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας νερού (2)

385. «Με εξάισια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»

388. Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

389. «Στεκόμενη στο νερό έδωσα νερό, στον μοναχό με γαλήνιο νου· Έτσι αυτή που δίνει αγαπητά πράγματα, αφού πλησιάσει, αποκτά ευχάριστη, θεϊκή θέση.

390. «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής· ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξάριετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.

391. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

9. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της υπηρεσίας (3)

393. «Με εξάισια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

- 396.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 397.** «Την πεθερά μου και τον πεθερό μου, άγριους, οργίλους και σκληρούς·
Χωρίς φθόνο τους υπηρέτησα, επιμελής με τη δική μου ηθική.
- 398.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο
των αξιέπαινων πράξεων.
- 399.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

10. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της εργάτριας άλλων (4)

- 401.** «Με εξάισια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 404.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 405.** «Εργάτρια για άλλους ήμουν, δούλη αφοσιωμένη στο καθήκον·
Χωρίς οργή και χωρίς υπεροψία, μοιραζόμουν το δικό μου μερίδιο.
- 406.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο
των αξιέπαινων πράξεων.
- 407.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

11. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας ρυζιού με γάλα

- 409.** «Με εξάισια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 410.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις.»
- 412.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 413.** «Ρύζι με γάλα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη
τροφή·
Έτσι αφού έκανα αυτή την πράξη, επαναγεννήθηκα στον καλότυχο κόσμο και
χαίρομαι.
- 414.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο
των αξιέπαινων πράξεων.
- 415.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

(Τα επόμενα είκοσι πέντε ουράνια μέγαρα πρέπει να αναπτυχθούν όπως το ουράνιο μέγαρο της δωρήτριας ρυζιού με γάλα.)

12. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου της δωρήτριας μελάσας (1)

- 417.** «Με εξάισια ομορφιά... κ.λπ... η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 420.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 421.** «Μελάσα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

13. Η ιστορία αυτής που έδωσε κομμάτι ζαχαροκάλαμου (2)

- 429.** «Κομμάτι ζαχαροκάλαμου εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

14. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε τιμπαρούσακα (3)

- 437.** «Τιμπαρούσακα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

15. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε αγγούρι (4)

- 445.** «Αγγούρι εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

16. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε ελαλούκα (5)

- 453.** «Αγγούρι εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

17. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε καρπό αναρριχώμενου φυτού (6)

- 461.** «Καρπό αναρριχητικού φυτού εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

18. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε φαρούσακα (7)

- 469.** «Φαρούσακα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

19. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε θερμαντήρα χεριών (8)

- 477.** «Θερμαντήρα χεριών εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

20. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε μια χούφτα λαχανικά (9)

- 485.** «Μια χούφτα λαχανικά εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που ταξίδευε στον δρόμο... κ.λπ...».

21. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε μια χούφτα λουλούδια (10)

- 493.** «Μια χούφτα λουλούδια εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

22. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε ραπάνια (11)

- 501.** «Ρίζα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

23. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε μια χούφτα νιμ (12)

- 506.** «Μια χούφτα νιμ εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

24. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε ρυζόνερο με μάνγκο (13)

- 517.** «Ξινό ποτό από μάνγκο εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

25. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε σκάφη πλυσίματος (14)

- 525.** «Σκεύος για σουσάμι εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

26. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε ζώνη (15)

- 533.** «Ζώνη εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

27. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε λουρί ώμου (16)

- 541.** «Λουρί ώμου εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

28. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε μεταλλική ταινία (17)

- 546.** «Μεταλλική ταινία εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

29. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε βεντάλια (18)

- 557.** «Βεντάλια εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

30. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε ριπίδιο από φύλλο φοίνικα (19)

- 565.** «Βεντάλια από φύλλο φοίνικα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

31. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε φτερό παγωνιού (20)

- 573.** «Βεντάλια από φτερά παγωνιού εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

32. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε ομπρέλα (21)

- 581.** «Ομπρέλα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

33. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε σανδάλια (22)

- 586.** «Σανδάλια εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

34. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε κουλούρα (23)

- 597.** «Κουλούρα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

35. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε γλυκίσματα (24)

- 605.** «Γλυκίσματα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...».

36. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που πρόσφερε ρυζόπιτες (25)

- 613.** «Ζαχαρωτό εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή... κ.λπ...

- 614.** «Δες την ουράνια κατοικία μου, είμαι ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής· ανάμεσα σε χίλιες ουράνιες νύμφες εγώ είμαι η εξαίρετη, δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων.

- 615.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

- 617.** «Πράγματι καλή η άφιξή μου σήμερα, καλή αυγή, καλό ξύπνημα· που είδα θεότητες, ουράνιες νύμφες με μορφή ηδονής.

- 618.** «Αφού ακούσω τη Διδασκαλία από αυτές, θα κάνω πολύ καλό. Με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο· έτσι εγώ θα πάω εκεί, εκεί όπου αφού πάω δεν θα θλίβομαι.»

Το ουράνιο μέγαρο του Γκουττίλα, πέμπτο.

6. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του Νταντάλλα

- 619.** «Λάμποντας με ομορφιά, και με τη φήμη ένδοξη· όλους τους Τριάντα Τρεις θεούς, με την ομορφιά σου υπερλάμπεις.

- 620.** «Δεν σε γνωρίζω άμεσα, αυτή είναι η πρώτη φορά που σε βλέπω· από ποια κατηγορία θεών ερχόμενη, με το όνομά μου μιλάς σε μένα;»

- 621.** «Εγώ, Μπαντά, ήμουν η Σουμπαντά, σε προηγούμενη ανθρώπινη ύπαρξη· Και ήμουν σύζυγος μαζί με σένα, και η μικρότερη αδελφή σου.

- 622.** «Εγώ με την κατάρρευση του σώματος, ελεύθερη από εκεί πέθανα· γεννήθηκα στη συντροφιά των δημιουργοχαρών θεών».
- 623.** «Έχοντας κάνει πολλές καλές πράξεις, αυτά τα έμβια όντα πηγαίνουν στους θεούς·
Ανάμεσα σε αυτούς εσύ θα διακηρύξεις τη γέννησή σου, Σουμπχάντα.
- 624.** «Τότε εσύ με ποια ομορφιά, ή από ποιον καθοδηγήθηκες;
Με τι είδους δωρεά, με καλή συμπεριφορά, ένδοξη;
- 625.** «Έχοντας επιτύχει τέτοια φήμη, έχοντας φτάσει σε μεγάλη διάκριση·
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 626.** «Μόνο οκτώ μερίδες τροφής, αυτή τη δωρεά έδωσα πριν·
στην Κοινότητα άξια προσφορών, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 627.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 629.** «Εγώ από σένα περισσότερους μοναχούς, συγκρατημένους, αυτούς που ζουν την ιερή ζωή·
ικανοποίησα με τροφή και ρόφημα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 630.** «Ενώ εγώ έδωσα περισσότερα από σένα, έφτασα σε κατώτερη κατηγορία·
Πώς εσύ δίνοντας λιγότερα, έφτασες σε μεγάλη διάκριση;
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 631.** «Ένας μοναχός που αναπτύσσει τον νου, γνωστός σε μένα από πριν ήταν·
Αυτόν εγώ με γεύμα προσκάλεσα, τον Ρεβάτα μαζί με επτά άλλους.
- 632.** «Αυτός ο Ρεβάτα, με συμπόνια, επιδίωκε το καλό μου·
μου είπε "δώσε στην Κοινότητα", και εγώ έκανα τον λόγο του.
- 633.** «Εκείνη η προσφορά προς την Κοινότητα, εδραιωμένη στον απέραντο·
σε άτομα από σένα δοσμένο, αυτό δεν έχει για σένα μεγάλο καρπό».
- 634.** «Τώρα πια γνωρίζω, το δοσμένο στην Κοινότητα έχει μεγάλο καρπό·
έτσι εγώ αφού πάω στην ανθρώπινη ύπαρξη, γενναιόδωρη, χωρίς τσιγκουνιά·
στην Κοινότητα δωρεές θα δίνω, επιμελής ξανά και ξανά».
- 635.** «Ποια είναι αυτή η θεότητα, αγαπητή, που συνομιλεί μαζί σου;
Όλους τους Τριάντα Τρεις θεούς, με την ομορφιά υπερλάμπει».
- 636.** «Όταν ήμουν άνθρωπος, άρχοντα των θεών, σε προηγούμενη ανθρώπινη ύπαρξη·
και ήταν σύζυγος μαζί με μένα, και η μικρότερη αδελφή μου·
αφού έδωσε δωρεές στην Κοινότητα, έχοντας κάνει αξιέπαινες πράξεις λάμπει.»
- 637.** «Με τη Διδασκαλία στο παρελθόν η αδελφή, από σένα, Μπάντα, λάμπει·

Την οποία προσφορά στην απέραντη Κοινότητα εδραίωσε.

- 638.** «Ο Βούδας ρωτήθηκε από εμένα, στο όρος Γκιτζτζακούτα·
το επακόλουθο του μοιράσματος, πού το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 639.** «Για τους ανθρώπους που προσφέρουν θυσίες, για τα όντα που επιθυμούν
αξιέπαινη πράξη·
που κάνουν αξιέπαινη πράξη που οδηγεί σε επαναγέννηση, πού το δοσμένο έχει
μεγάλο καρπό.
- 640.** Αυτό μου εξήγησε ο Βούδας, γνωρίζοντας τον καρπό της πράξης του καθενός·
το επακόλουθο του μοιράσματος, πού το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 641.** «Τέσσερις ασκούμενοι και τέσσερις εδραιωμένοι στον καρπό·
αυτή η Κοινότητα είναι ευθεία, προικισμένη με σοφία, ηθική και
αυτοσυγκέντρωση.
- 642.** «Για τους ανθρώπους που προσφέρουν θυσίες, για τα όντα που επιθυμούν
αξιέπαινη πράξη·
που κάνουν αξιέπαινη πράξη που οδηγεί σε επαναγέννηση, το δοσμένο στην
Κοινότητα έχει μεγάλο καρπό.
- 643.** «Αυτή η Κοινότητα είναι απέραντη και εξυψωμένη, αυτή είναι αμέτρητη όπως
ο ωκεανός·
αυτοί είναι οι άριστοι μαθητές του ήρωα μεταξύ των ανθρώπων, οι φέροντες
το φως διακηρύσσουν τη Διδασκαλία.»
- 644.** «Γι' αυτούς είναι καλά δοσμένο, καλά προσφερμένο, καλά θυσιασμένο, αυτοί
που δίνουν δωρεά απευθυνόμενοι στην Κοινότητα·
εκείνη η προσφορά προς την Κοινότητα εδραιωμένη, έχει μεγάλο καρπό,
επαινέθηκε από αυτούς που γνωρίζουν τον κόσμο.
- 645.** «Αναθυμούμενοι μια τέτοια θυσία, αυτοί που περιφέρονται στον κόσμο
γεμάτοι χαρά·
αφού απομακρύνουν τον ρύπο της τσιγκουνιάς μαζί με τη ρίζα του,
ακατηγόρητοι πηγαίνουν στον ουράνιο τόπο».

Το ουράνιο μέγαρο του Νταντάλλα, έκτο.

7. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της Πεσαβατί

- 646.** «Σκεπασμένη με δίχτυα από κρύσταλλο, ασήμι και χρυσό, με ποικίλα
πολύχρωμα δάπεδα την είδα, πανέμορφη·
κατοικία καλοφτιαγμένη, εφοδιασμένη με αψίδα, σκορπισμένη με χρυσή άμμο,
αυτή η όμορφη ουράνια κατοικία.
- 647.** «Φέγγει στις δέκα κατευθύνσεις σαν ο ήλιος στον ουρανό, το φθινόπωρο ο
διαλύτης του σκότους με τις χίλιες ακτίνες·
έτσι λάμπει αυτή η ουράνια κατοικία σου, σαν φλόγα με κορυφή καπνού τη
νύχτα στην κορυφή του ουρανού.

- 648.** «Θαμπώνει τα μάτια σαν αστραπή, τοποθετημένο στον ουρανό αυτό το ευχάριστο·
Αντηχεί από βίνες, τύμπανα και κύμβαλα, ακμάζον σαν την πόλη του Ίντρα
είναι αυτό το δικό σου.
- 649.** «Λωτοί, λευκά νούφαρα, μπλε νούφαρα και κρίνα του νερού, γιοντίκα,
μπαντούκα και κανότζακα υπάρχουν·
Σάλα, ανθισμένες ασόκα σε πλήρη άνθιση, διαποτισμένο από τα ευωδιαστά
αρώματα ποικίλων εκλεκτών δέντρων είναι αυτό.
- 650.** Συνδεδεμένη με σαλάλα, λαμπούτζα και μπουτζάκα στις όχθες, με κρεμαστές
αναρριχητικές φυτείες κούσα και κάσου ανθισμένες·
Με νερά σαν δίχτυ από πολύτιμους λίθους, ω ένδοξη, μια γοητευτική λιμνούλα
βρίσκεται κοντά σου.
- 651.** «Και τα υδρόβια λουλούδια που υπάρχουν εδώ, και τα χερσαία που είναι είδη
δέντρων·
Ανθρώπινα και μη ανθρώπινα και θεϊκά, όλα έχουν φυτρώσει στην κατοικία
σου.
- 652.** «Ποιου αυτοελέγχου και δαμάσματος αυτό είναι το επακόλουθο, με ποιον
καρπό πράξης έχεις γεννηθεί εδώ;
Και πώς απέκτησες αυτή την ουράνια κατοικία, αυτό εξήγησε βήμα προς
βήμα, εσύ με τις πυκνές βλεφαρίδες».
- 653.** «Και πώς απέκτησα αυτή την ουράνια κατοικία, όπου περιφέρονται σμήνη
γερανών, παγωνιών και περδίκων·
Όπου κυκλοφορούν θεϊκές πάπιες και βασιλιάδες των κύκνων, όπου αντηχούν
πουλιά, πάπιες καραντάβα και κούκοι.
- 654.** «Ποικίλη με διάφορα ανθισμένα δέντρα σαντάνακα, με δέντρα πάταλι,
τζάμπου και ασόκα·
Και πώς απέκτησα αυτή την ουράνια κατοικία, αυτό θα σου αποκαλύψω,
άκουσε σεβάσμιε κύριε.
- 655.** «Ανατολικά της εξαιρετής πόλης των Μαγκάντα, υπάρχει ένα χωριό ονόματι
Νάλακα, σεβάσμιε κύριε·
Εκεί ήμουν πριν νύφη, Πεσαβατί με γνώριζαν εκεί.
- 656.** «Εγώ αυτόν που χαίρει εκτίμησης, τον επιδέξιο στο νόημα και τη Διδασκαλία,
που χαίρει ευσέβειας από θεούς και ανθρώπους, τον μεγάλο·
τον Ουπατίσσα, τον κατασβεσμένο, τον αμέτρητο, με χαρούμενο νου με
λουλούδια τον κατέσπειρα.
- 657.** «Αφού τίμησα αυτόν που έφτασε στον ύψιστο προορισμό, τον μεγαλοπρεπή
σοφό που φέρει το τελευταίο σώμα·
εγκαταλείποντας το ανθρώπινο σώμα, έχοντας πάει στους Τριάντα Τρεις, εδώ
κατοικώ σε αυτόν τον τόπο».

Το ουράνιο μέγαρο της Πεσαβατί, έβδομο.

8. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της Μαλλικά

- 658.** «Με κίτρινα ρούχα, με κίτρινη σημαία, στολισμένη με κίτρινα κοσμήματα·
Με κίτρινα όμορφα ενδύματα, λάμπεις σαν να μην είσαι στολισμένη.
- 659.** «Ποια είσαι εσύ που φοράς κοχύλινα βραχιόλια και περιβραχιόνια, στολισμένη
με χρυσά διαδήματα,
σκεπασμένη με χρυσό δίχτυ, με γιρλάντες από ποικίλα πολύτιμα κοσμήματα;
- 660.** «Χρυσά και από ρουμπίνια, από μαργαριτάρια και από βηρύλλιο·
από μασαραγκάλλα με ρουμπίνια, στολισμένα με πολύτιμους λίθους σαν μάτια
περιστεριού.
- 661.** «Κάποιο κάποιο εδώ έχει γλυκιά φωνή παγωνιού, άλλο έχει φωνή κύκνου
βασιλιά, άλλο γλυκιά φωνή κοκίλα·
ο ήχος τους ακούγεται γλυκός στη μορφή, όπως πενταμερές μουσικό όργανο
παιγμένο.
- 662.** «Και το άρμα σου είναι όμορφο, χαριτωμένο, στολισμένο με ποικίλα
κοσμήματα·
με στοιχεία διαφόρων χρωμάτων, λάμπει σαν καλά διαμορφωμένο.
- 663.** «Σε αυτό το άρμα με χρώμα χρυσού αγάλματος, εσύ που στέκεσαι φωτίζεις
αυτή την περιοχή·
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 664.** «Χρυσό δίχτυ διακοσμημένο με πολύτιμους λίθους και χρυσό, στολισμένο με
μαργαριτάρια, σκεπασμένο με χρυσό δίχτυ·
Όταν ο Γκόταμα ο απέραντος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, με γαλήνιο νου εγώ
το τοποθέτησα.
- 665.** «Αφού έκανα αυτή την πράξη, την καλή που επαίνεσε ο Βούδας·
Χωρίς λύπη, ευτυχισμένη, χαίρομαι χωρίς αρρώστια».

Το ουράνιο μέγαρο της Μαλλικά, όγδοο.

9. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της Βισαλάκκχι

- 666.** «Ποια είσαι εσύ, με τα μεγάλα μάτια, στο ωραίο άλσος Τσιτταλατά·
περιφέρεσαι ολόγυρα, περιστοιχισμένη από πλήθος γυναικών.
- 667.** «Όταν οι Τριάντα Τρεις θεοί εισέρχονται σε αυτό το δάσος·
με ζεύγη και με άρματα όλοι, ποικίλοι γίνονται όταν έρχονται εδώ.
- 668.** «Και για σένα που έφτασες εδώ, που περιπλανιέσαι στον κήπο·
στο σώμα δεν φαίνεται ποικιλία, με τι η μορφή σου είναι τέτοια;
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 669.** «Με ποια πράξη, άρχοντα των θεών, η μορφή μου και ο προορισμός μου·
και η υπερφυσική δύναμη και η ισχύς, αυτό άκουσε, πρώτη δωρητή.

- 670.** «Εγώ στο ωραίο Ρατζάγκαχα, λαϊκή ακόλουθος με το όνομα Σουνανδά·
Με πίστη, τέλεια στην ηθική, χαρούμενη στο μοίρασμα πάντα.
- 671.** »Ρούχα και τροφή, κατάλυμα και φωτισμό·
έδωσα στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 672.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα
οκτώ μέρη.
- 673.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, κατοικώ σε ουράνια κατοικία.
- 674.** «Απέχουσα από τον φόνο έμβιων όντων, και συγκρατημένη από την
ψευδολογία·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και μακριά από τη μέθη.
- 675.** «Χαίροντας στους πέντε κανόνες εξάσκησης, επιδέξια στις ευγενείς αλήθειες·
λαϊκή ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 676.** «Μια δούλη από την οικογένεια των συγγενών μου, πάντα μου έφερνε
στεφάνια·
Αυτά εγώ στη στούπα του Ευλογημένου, όλα τα τοποθετούσα.
- 677.** «Την ημέρα τήρησης των κανόνων και εγώ αφού πήγα, γιρλάντες, αρώματα
και καλλυντικά·
στη στούπα τοποθέτησα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 678.** «Με αυτή την πράξη, άρχοντα των θεών, η μορφή μου και ο προορισμός μου·
και η υπερφυσική δύναμη και η ισχύς, με τη γιρλάντα που πρόσφερα.
- 679.** «Και επειδή ήμουν ηθική, αυτό δεν ωριμάζει ακόμα·
και η ελπίδα μου όμως, άρχοντα των θεών, είναι να γίνω άπαξ επιστρέφουσα».

Το ουράνιο μέγαρο της Βισαλάκκχι, ένατο.

10. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του κοραλλόδεντρου

- 680.** «Στο δέντρο Παριτσατάκα, στο κοβιλάρα, στο ευχάριστο, στο τερπνό·
πλέκοντας ουράνιο στεφάνι, τραγουδώντας χαίρεσαι.
- 681.** «Καθώς εσύ χορεύεις, από κάθε μέλος σου παντού·
θεϊκοί ήχοι αναδύονται, ευχάριστοι στο άκουσμα, τερπνοί.
- 682.** «Καθώς εσύ χορεύεις, από κάθε μέλος σου παντού·
θεϊκές οσμές αναδύονται, αγνές οσμές, τερπνές.
- 683.** «Καθώς περιστρέφεται με το σώμα, τα κοσμήματα στις πλεξούδες σου.
Ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.

- 684.** «Τα στεφάνια κινημένα από τον άνεμο, ταρακουνημένα από τον άνεμο·
Ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.
- 685.** «Και το στεφάνι στο κεφάλι σου, με αγνή οσμή, τερπνό·
η οσμή του διαχέεται σε όλες τις κατευθύνσεις, όπως το δέντρο
μαντζούσακα.
- 686.** «Μυρίζεις αυτό το καθαρό άρωμα, βλέπεις μη-ανθρώπινη μορφή·
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 687.** «Φωτεινό, ακτινοβόλο, με ομορφιά και άρωμα συνδεδεμένο·
στεφάνι από άνθη ασόκα εγώ στον Βούδα πρόσφερα.
- 688.** «Αφού έκανα αυτή την πράξη, την καλή που επαίνεσε ο Βούδας·
Χωρίς λύπη, ευτυχισμένη, χαίρομαι χωρίς αρρώστια».

Το ουράνιο μέγαρο του δέντρου Παριτσαττάκα, δέκατο.

Τέλος του κεφαλαίου Παριτσαττάκα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ουλάρα, Ούτσχου, Παλλάνκα, Λατά και Γκούττιλα·
Νταντάλλα, Πεσαμά, Μαλλικά, Βισάλακκχι, Παριτσαττάκα·
γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

4. Το κεφάλαιο για το πορφυρό μέγαρο

1. Η ιστορία για το πορφυρό ουράνιο μέγαρο

- 689.** «Στο ερυθρό κρυστάλλινο ουράνιο ανάκτορο, στρωμένο με χρυσή άμμο·
με πενταμερές μουσικό όργανο, διασκεδάζεις με ωραία μουσική.
- 690.** «Κατεβαίνοντας από εκείνο το παλάτι, δημιουργημένο από πολύτιμους λίθους·
Μπαίνεις στο άλσος δέντρων σάλα, ανθισμένο σε κάθε εποχή.
- 691.** «Σε όποιου δέντρου σάλα, στη ρίζα στέκεσαι, θεότητα·
αυτό αφήνει λουλούδια, σκύβοντας το έξοχο δέντρο.
- 692.** «Το άλσος δέντρων σάλα κινημένο από τον άνεμο, σειόμενο, κατοικημένο από
πουλιά·
η οσμή του διαχέεται σε όλες τις κατευθύνσεις, όπως το δέντρο
μαντζούσακα.
- 693.** «Μυρίζεις αυτό το καθαρό άρωμα, βλέπεις μη-ανθρώπινη μορφή·
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 694.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν δούλη στην οικογένεια
του κυρίου·
αφού είδα τον Βούδα καθισμένο, τον σκόρπισα με άνθη σάλα.
- 695.** «Και ένα όμορφα φτιαγμένο στεφάνι, φτιαγμένο από άνθη σάλα, εγώ·

στον Βούδα πρόσφερα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.

- 696.** «Αφού έκανα αυτή την πράξη, την καλή που επαίνεσε ο Βούδας·
Χωρίς λύπη, ευτυχισμένη, χαίρομαι χωρίς αρρώστια».

Το ουράνιο μέγαρο Μαντζιττάκα, πρώτο.

2. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του φωτεινού

- 697.** «Εσύ που λάμπεις με φωτεινή εξαιρετη ομορφιά, ντυμένη με βαθυκόκκινα
ρούχα·
με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, με σώμα όμορφο σαν σανταλόξυλο, ποια είσαι
εσύ, όμορφη θεότητα, που αποδίδεις σεβασμό σε μένα;»
- 698.** «Και το ανάκλιντρό σου είναι πολύτιμο, στολισμένο με ποικίλα κοσμήματα,
ευχάριστο·
εκεί όπου εσύ καθισμένη λάμπεις, σαν βασιλιάς των θεών στο δάσος Νάνταμα.
- 699.** «Τι καλή συμπεριφορά έκανες εσύ πριν, ευγενική, ποιας πράξης το επακόλουθο
βιώνεις στον κόσμο των θεών, θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε·
ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 700.** «Καθώς περιφερόσουν για προσφερόμενη τροφή, γιρλάντα και μελάσα σου
έδωσα, σεβάσμιε κύριε·
αυτής της πράξης αυτό το επακόλουθο, βιώνω στον κόσμο των θεών.
- 701.** «Και έχω μεταμέλεια, έσφαλα και είμαι δυστυχισμένη, σεβάσμιε κύριε·
εγώ δεν άκουσα τη Διδασκαλία, καλά διδαγμένη από τον βασιλιά της
Διδασκαλίας.
- 702.** «Αυτό σου λέω, σεβάσμιε κύριε, 'όποιον κι αν συμπονώ·
στις διδασκαλίες αυτόν να τον παρακινήσεις', καλά διδαγμένες από τον
βασιλιά της Διδασκαλίας.
- 703.** «Όσοι έχουν πίστη στον Βούδα, στη Διδασκαλία και στο κόσμημα της
Κοινότητας·
αυτοί με ξεπερνούν σε λάμψη, σε διάρκεια ζωής, σε φήμη, σε μεγαλοπρέπεια.
- 704.** «Σε λαμπρότητα και ομορφιά υπέρτεροι,
άλλοι θεοί με μεγαλύτερη υπερφυσική δύναμη από εμένα».

Το ουράνιο μέγαρο Παμπχασσάρα, δεύτερο.

3. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του ελέφαντα

- 705.** «Στολισμένη, με πολύτιμους λίθους και χρυσό διακοσμημένον, με χρυσό δίχτυ
καλυμμένον, μεγάλον·
Ανεβαίνοντας στον εξαίρετο ελέφαντα, καλά εξοπλισμένον, εδώ ήλθε μέσα
στον αιθέρα, στο μεσουράνημα.
- 706.** «Στους δύο χαυλιόδοντες του ελέφαντα δημιουργημένες, λιμνούλες με

λωτούς πλήρως ανθισμένες με διαυγές νερό·
Και στους λωτούς ομάδες μουσικών οργάνων αντηχούν, και αυτές χορεύουν
οι γοητευτικές.

- 707.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή δύναμη, με μεγάλη ισχύ, όταν ήσουν άνθρωπος τι
αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 708.** «Αφού πλησίασα στη Μπαρνασί, έδωσα στον Βούδα ένα ζευγάρι υφασμάτων·
αφού προσκύνησα τα πόδια, κάθισα στο έδαφος, και ικανοποιημένη έκανα
χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες.
- 709.** «Και ο Βούδας με δέρμα που μοιάζει με χρυσάφι, μου δίδαξε την παροδικότητα
της προέλευσης και του υπαρξιακού πόνου·
το μη συνθηκοκρατημένο, την αιώνια παύση του υπαρξιακού πόνου, και την
οδό δίδαξε, από την οποία συνειδητοποίησα·
- 710.** «Με σύντομη ζωή, πεθαμένη, αφού πέθανα από εκεί, γεννήθηκα στην ομάδα
των Τριάντα Τριών, ένδοξη·
Εγώ είμαι μία από τις συζύγους του Σάκκα, με το όνομα Γιασουττάρα,
φημισμένη σε όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο Νάγκα, τρίτο.

4. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της Αλόμα

- 711.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 712.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 714.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 715.** «Και εγώ στη Μπαρνασί, στον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
Έδωσα ξερό αρτοπαρασκεύασμα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 716.** «Από ξερό και ανάλατο, δες τον καρπό μιας μπάλας αρτοπαρασκευάσματος·
αφού είδε την Αλόμα ευτυχισμένη, ποιος δεν θα κάνει αξιέπαινη πράξη;
- 717.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο Αλόμα, τέταρτο.

5. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου αυτής που έδωσε ρυζόνερο

- 719.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 720.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

- 722.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 723.** «Εγώ στην Ανδακαβίνδα, στον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
Έδωσα ρυζόζουμο μαγειρεμένο με ζιζύφια, αρωματισμένο με λάδι.
- 724.** «Με πιπέρι και σκόρδο, αναμεμειγμένο με ασαφοίτιδα·
έδωσα στον έντιμο, με γαλήνιο νου.
- 725.** «Μια γυναίκα που θα γινόταν πρώτη σύζυγος ενός βασιλιά παγκόσμιου
μονάρχη·
μια γυναίκα όμορφη σε όλα τα μέλη της, και υπέροχη στη θέα για τον σύζυγό
της·
δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα μιας προσφοράς ξινού ρυζόνερου.
- 726.** «Εκατό χιλιάδες χρυσά νομίσματα, εκατό χιλιάδες άλογα, εκατό χιλιάδες
άρματα με ημίονους·
εκατό χιλιάδες κόρες, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους·
δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα μιας προσφοράς ξινού ρυζόνερου.
- 727.** «Εκατό ελέφαντες από τα Ιμαλία, με χαυλιόδοντες σαν ρυμό άμαξας,
μεγαλόσωμοι·
μεγαλοπρεπείς ελέφαντες με χρυσά περιλαίμια, στολισμένοι με χρυσοκέντητα
σκεπάσματα·
δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα μιας προσφοράς ξινού ρυζόνερου.
- 728.** «Ακόμη κι αν κάποιος εδώ γινόταν κύριος των τεσσάρων νησιών·
δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα μιας προσφοράς ξινού ρυζόνερου».

Το ουράνιο μέγαρο αυτής που πρόσφερε ρυζόνερο, πέμπτο.

6. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του μοναστηριού

- 729.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... σαν το άστρο της αυγής.
- 730.** «Καθώς εσύ χορεύεις, από κάθε μέλος σου παντού·
θεϊκοί ήχοι αναδύονται, ευχάριστοι στο άκουσμα, τερπνοί.
- 731.** «Καθώς εσύ χορεύεις, από κάθε μέλος σου παντού·
θεϊκές οσμές αναδύονται, αγνές οσμές, τερπνές.
- 732.** «Καθώς περιστρέφesai με το σώμα, τα κοσμήματα στις πλεξούδες σου·
ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.
- 733.** «Τα στεφάνια κινημένα από τον άνεμο, ταρακουνημένα από τον άνεμο·
ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.
- 734.** «Και το στεφάνι στο κεφάλι σου, με αγνή οσμή, τερπνό·
η οσμή του διαχέεται σε όλες τις κατευθύνσεις, όπως το δέντρο
μαντζούσακα.
- 735.** «Μυρίζεις αυτό το καθαρό άρωμα, βλέπεις μη-ανθρώπινη μορφή·

Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»

- 736.** «Στη Σαβάτθι η φίλη μου, σεβάσμιε κύριε, έκτισε για την Κοινότητα ένα μεγάλο μοναστήρι·
Εκεί με πίστη εγώ έδωσα ευχαριστίες, αφού είδα το σπίτι και αυτό το αγαπημένο μου.
- 737.** «Με αυτήν ακριβώς την αγνή μου ευχαριστία, απέκτησα αυτό το θαυμαστό και αξιοθέατο ουράνιο μέγαρο·
Δεκάξι γιότζανα από παντού, ταξιδεύει στον αιθέρα με την υπερφυσική δύναμή μου.
- 738.** «Οι κατοικίες μου με θολωτά δωμάτια, χωρισμένες σε μέρη και μετρημένες·
λάμποντας ακτινοβολούν, από παντού για εκατό γιότζανα.
- 739.** «Και λίμνες με λωτούς υπάρχουν εδώ σε μένα, κατοικούμενες από ψάρια με πλατιά λέπια·
Με διαυγές νερό, καθαρές, στρωμένες με χρυσή άμμο.
- 740.** «Σκεπασμένες με ποικίλους λωτούς, καλυμμένες με λευκά νούφαρα·
ευωδιαστές αναδίδουν άρωμα, ευχάριστες, ταραγμένες από τον άνεμο.
- 741.** Τζαμπούδες, πανάσες, φοίνικες και άλση καρυδιών,
φυτρωμένα μέσα στην κατοικία, ποικίλα δέντρα αφύτευτα.
- 742.** «Αντηχεί από διάφορα μουσικά όργανα, γεμάτο από τις φωνές πλήθους ουράνιων νυμφών·
Ακόμη κι αυτός που θα με έβλεπε σε όνειρο, θα ήταν ευτυχισμένος άνθρωπος.
- 743.** «Τέτοια θαυμαστή στην όψη, ουράνια κατοικία που λάμπει παντού·
από τις δικές μου πράξεις γεννήθηκε, είναι σωστό να κάνει κανείς αξιέπαινες πράξεις».
- 744.** «Με αυτήν ακριβώς την αγνή σου ευχαριστία, απέκτησες αυτό το θαυμαστό και αξιοθέατο ουράνιο μέγαρο·
Η γυναίκα που έδωσε τη δωρεά, πες μου τον προορισμό της, πού επαναγεννήθηκε αυτή;»
- 745.** «Εκείνη που ήταν η φίλη μου, σεβάσμιε κύριε, έκτισε για την Κοινότητα ένα μεγάλο μοναστήρι·
αυτή που γνώριζε τη Διδασκαλία έδωσε δωρεά, επαναγεννήθηκε στους δημιουργοχαρείς θεούς.
- 746.** «Σύζυγος αυτού του Σουνιμίτα, ασύλληπτο το επακόλουθο των πράξεών της·
Αυτό που ρωτάς 'πού επαναγεννήθηκε αυτή;', αυτό σου εξήγησα μη διαφορετικά εγώ.
- 747.** «Γι' αυτό λοιπόν παρακινήστε και άλλους, στην Κοινότητα δωρεές δίνετε ικανοποιημένοι·

και τη Διδασκαλία ακούτε με γαλήνιο νου, πολύ δυσεύρετη είναι η απόκτηση ανθρώπινης ύπαρξης που αποκτήθηκε.

- 748.** «Την οδό που δίδαξε ο επικρατών της οδού, με φωνή σαν του Βράχμα και δέρμα που μοιάζει με χρυσάφι·
στην Κοινότητα δωρεές δίνετε ικανοποιημένοι, εκεί όπου οι προσφορές έχουν μεγάλο καρπό.
- 749.** Αυτά τα άτομα, οκτώ, επαινεμένα από τους αγαθούς, αυτά τα τέσσερα ζεύγη είναι·
αυτοί οι άξιοι προσφορών μαθητές του Καλότυχου, σε αυτούς τα δοσμένα έχουν μεγάλο καρπό.
- 750.** «Τέσσερις ασκούμενοι και τέσσερις εδραιωμένοι στον καρπό·
αυτή η Κοινότητα είναι ευθεία, προικισμένη με σοφία, ηθική και αυτοσυγκέντρωση.
- 751.** «Για τους ανθρώπους που προσφέρουν θυσίες, για τα όντα που επιθυμούν αξιέπαινη πράξη·
που κάνουν αξιέπαινη πράξη που οδηγεί σε επαναγέννηση, το δοσμένο στην Κοινότητα έχει μεγάλο καρπό.
- 752.** «Αυτή η Κοινότητα είναι απέραντη και εξυψωμένη, αυτή είναι αμέτρητη όπως ο ωκεανός·
αυτοί είναι οι άριστοι μαθητές του ήρωα μεταξύ των ανθρώπων, οι φέροντες το φως διακηρύσσουν τη Διδασκαλία.»
- 753.** «Γι' αυτούς είναι καλά δοσμένο, καλά προσφερμένο, καλά θυσιασμένο, αυτοί που δίνουν δωρεά απευθυνόμενοι στην Κοινότητα·
εκείνη η προσφορά προς την Κοινότητα εδραιωμένη, έχει μεγάλο καρπό, επαινέθηκε από αυτούς που γνωρίζουν τον κόσμο.
- 754.** «Αναθυμούμενοι μια τέτοια θυσία, αυτοί που περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι χαρά·
αφού απομακρύνουν τον ρύπο της τσιγκουνιάς μαζί με τη ρίζα του, ακατηγόρητοι πηγαίνουν στον ουράνιο τόπο».

Το ουράνιο μέγαρο του μοναστηριού, έκτο.

Τέλος της δεύτερης ενότητας απαγγελίας.

7. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου των τεσσάρων γυναικών

- 755.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 758.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 759.** «Μια χούφτα ινδιβάρα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή·
Στην υψωμένη Εσικά, στην εξαίρετη πόλη Παννακάτα την ωραία.

- 760.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 762.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 765.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 766.** «Μια δέσμη μπλε νούφαρα εγώ πρόσφερα, σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή·
Στην υψωμένη Εσικά, στην εξαίρετη πόλη Παννακάτα την ωραία.
- 767.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 769.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 772.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 773.** «Με λευκή ρίζα και πράσινα φύλλα, γεννημένο στο νερό της λίμνης, εγώ πρόσφερα·
Σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή, στην υψωμένη Εσικά·
Στην εξαίρετη πόλη Παννακάτα την ωραία.
- 774.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».
- 776.** «Με εξαίσια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 779.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 780.** «Εγώ η Σουμανά, σε αυτόν με το ωραίο μυαλό, μπουμπούκια γιασεμιού, με χρώμα σαν ελεφαντόδοντο εγώ πρόσφερα·
Σε μοναχό που περιφερόταν για προσφερόμενη τροφή, στην υψωμένη Εσικά·
Στην εξαίρετη πόλη Παννακάτα την ωραία.
- 781.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο των τεσσάρων γυναικών, έβδομο.

8. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του μάνγκο

- 783.** «Θεϊκό είναι το άλσος μανγκοδέντρων σου, ευχάριστο, με μεγαλοπρεπές παλάτι εδώ·
αντηχεί από ποικίλα μουσικά όργανα, γεμάτο από τις φωνές πλήθους ουράνιων νυμφών.
- 784.** «Και λυχνάρι καίει εδώ, πάντα χρυσό, μεγάλο·

με δέντρα με υφάσματα ως καρπούς, από παντού περιστοιχισμένο.

- 785.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 787.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 788.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων·
έκτισα μοναστήρι για την Κοινότητα, περιτριγυρισμένο από μάνγκο.
- 789.** «Όταν ολοκληρώθηκε το μοναστήρι, κατά τη διάρκεια της μεγάλης γιορτής για την ολοκλήρωσή του·
αφού το σκέπασα με μάνγκο, κάνοντας τους καρπούς από ύφασμα.
- 790.** «Αφού άναψα εκεί λυχνάρι, αφού τάισα την έξοχη ομάδα·
το παρέδωσα στην Κοινότητα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 791.** «Με αυτό το άλσος μανγκοδέντρων μου είναι ευχάριστο, με μεγαλοπρεπές παλάτι εδώ·
αντηχεί από ποικίλα μουσικά όργανα, γεμάτο από τις φωνές πλήθους ουράνιων νυμφών.
- 792.** «Και λυχνάρι καίει εδώ, πάντα χρυσό, μεγάλο·
με δέντρα με υφάσματα ως καρπούς, από παντού περιστοιχισμένο.
- 793.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του μάνγκο, όγδοο.

9. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του κίτρινου

- 795.** «Με κίτρινα ρούχα, με κίτρινη σημαία, στολισμένη με κίτρινα κοσμήματα·
Με σώμα αλειμμένο με κίτρινο σανδαλόξυλο, φορώντας στεφάνι από κίτρινους λωτούς.
- 796.** «Με χρυσό ανάκτορο και κλίνη, με χρυσό κάθισμα και χρυσά δοχεία·
Με χρυσή ομπρέλα και χρυσό άρμα, με χρυσό άλογο και χρυσή βεντάλια.
- 797.** «Τι πράξη έκανες, Μπαντά, σε προηγούμενη ανθρώπινη ύπαρξη;
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 798.** «Υπάρχει μια αναρριχητική κληματίδα που ονομάζεται κοσατάκι, σεβάσμιε κύριε, πικρή, ανεπιθύμητη·
Τέσσερα λουλούδια της, στη στούπα πρόσφερα εγώ.
- 799.** «Με σκοπό το σώμα του Διδασκάλου, με γαλήνιο νου·
δεν κοίταξα τον δρόμο της, δεν είχα τον νου μου εκεί.
- 800.** «Τότε με σκότωσε μια αγελάδα, χωρίς να έχω φτάσει με τον νου στη στούπα·

Αν εγώ το είχα συσσωρεύσει αυτό, βέβαια θα ήταν περισσότερο από αυτό.

- 801.** «Με αυτή την πράξη, άρχοντα των θεών, Μαγκχαβάν, ελέφαντα μεταξύ των θεών·
αφού εγκατέλειψα το ανθρώπινο σώμα, ήρθα στη συντροφιά σου».
- 802.** Ακούγοντας αυτό ο άρχοντας των Τριάντα Τριών, ο Μαγκχαβάν, ο ελέφαντας μεταξύ των θεών·
εμπνέοντας πίστη στους Τριάντα Τρεις θεούς, είπε αυτό στον Μάταλι.
- 803.** «Δες, Μάταλι, το θαυμαστό, τον εκπληκτικό αυτόν καρπό της πράξης·
ακόμα και λίγο να δοθεί ως δώρο, η αξιέπαινη πράξη έχει μεγάλο καρπό.
- 804.** «Δεν υπάρχει, όταν η συνείδηση έχει πίστη, μικρή προσφορά·
ή στον Τατχάγκατα τον αυτοφωτισμένο, ή στον μαθητή του.
- 805.** «Έλα, Μάταλι, και εμείς, όλο και περισσότερο ας τιμήσουμε·
Τα λείψανα του Τατχάγκατα, ευτυχία είναι η συσσώρευση αξιέπαινων πράξεων.
- 806.** «Είτε ζει είτε έχει κατασβεστεί, με ίση συνείδηση ίσος ο καρπός·
εξαιτίας της ευχής του νου πράγματι, τα όντα πηγαίνουν σε καλό προορισμό.
- 807.** «Πράγματι για το όφελος πολλών, εμφανίζονται οι Τατχάγκατα·
εκεί όπου αφού κάνουν τιμή, οι δωρητές πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο».

Το ουράνιο μέγαρο του κίτρινου, ένατο.

10. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του ζαχαροκάλαμου

- 808.** «Φωτίζοντας τη γη μαζί με τους θεούς, υπερλάμπεις σαν η σελήνη και ο ήλιος·
με μεγαλοπρέπεια και ομορφιά, με φήμη και θερμότητα, σαν ο Βράχμα τους θεούς στον ουρανό των Τριάντα Τριών μαζί με τον Ίντα.
- 809.** «Σε ρωτώ, εσένα που φοράς στεφάνι από μπλε λωτούς, με γιρλάντα λουλουδιών, με δέρμα που μοιάζει με χρυσάφι·
στολισμένη, φορώντας τα καλύτερα ρούχα, ποια είσαι εσύ, όμορφη θεότητα, που αποδίδεις σεβασμό σε μένα;»
- 810.** «Τι πράξη έκανες εσύ πριν η ίδια, όντας άνθρωπος σε προηγούμενη γέννηση;
Δωρεά καλά ασκημένη ή ηθική και αυτοέλεγχο, με τι επαναγεννήθηκες στον καλότυχο κόσμο, ένδοξη;
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 811.** «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, σε αυτό το ίδιο το χωριό, ήρθες στο σπίτι μας για προσφερόμενη τροφή·
Τότε σου έδωσα ένα κομμάτι ζαχαροκάλαμο, με γαλήνιο νου, με ασύγκριτη χαρά·
- 812.** «Και η πεθερά μετά με ρώτησε επίμονα: 'Πού λοιπόν πέταξες το

ζαχαροκάλαμο, νύφη;'

Δεν το πέταξα ούτε το έφαγα εγώ, στον ήρεμο μοναχό εγώ η ίδια το έδωσα.

- 813.** «Δική σου είναι αυτή η κυριαρχία ή δική μου;» έτσι η πεθερά με ύβριζε·
αφού πήρε έναν βώλο χώματος μου έδωσε χτύπημα, πεθαίνοντας από εκεί
είμαι θεότητα.
- 814.** «Αυτή ακριβώς η καλή πράξη έγινε από εμένα, και ευτυχισμένο επακόλουθο
της πράξης απολαμβάνω η ίδια·
Μαζί με τους θεούς διασκεδάζω, χαίρομαι με τα πέντε είδη αισθησιακής
ηδονής.
- 815.** «Αυτή ακριβώς η καλή πράξη έγινε από εμένα, και ευτυχισμένο επακόλουθο
της πράξης απολαμβάνω η ίδια·
προστατευμένη από τον άρχοντα των θεών, φυλαγμένη από τους Τριάντα
Τρεις, προικισμένη με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής.
- 816.** «Τέτοιος ο καρπός της αξιέπαινης πράξης, όχι μικρός, μεγάλο το επακόλουθο
της προσφοράς μου του ζαχαροκάλαμου·
Μαζί με τους θεούς διασκεδάζω, χαίρομαι με τα πέντε είδη αισθησιακής
ηδονής.
- 817.** «Τέτοιος ο καρπός της αξιέπαινης πράξης, όχι μικρός, μεγάλη η λαμπρότητα
της προσφοράς μου του ζαχαροκάλαμου·
προστατευμένη από τον άρχοντα των θεών, φυλαγμένη από τους Τριάντα
Τρεις, όπως ο Χιλιόφθαλμος στο δάσος Νάνταμα.
- 818.** «Και εσένα, σεβάσμιε κύριε, τον συμπονετικό σοφό, αφού πλησίασα απέδωσα
σεβασμό και ρώτησα για την υγεία·
Τότε σου έδωσα ένα κομμάτι ζαχαροκάλαμο, με γαλήνιο νου, με ασύγκριτη
χαρά».

Το ουράνιο μέγαρο του ζαχαροκάλαμου, δέκατο.

11. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της προσκύνησης

- 819.** «Με εξάισια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 820.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 822.** Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 823.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, αφού είδα τους ηθικούς
ασκητές·
αφού προσκύνησα τα πόδια, γέμισα τον νου με πεποίθηση, και ικανοποιημένη
έκανα χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες.
- 824.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

12. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της Ρατζουμάλα

- 826.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
κινώντας χέρια και πόδια, χορεύεις με ωραία μουσική.
- 827.** «Καθώς εσύ χορεύεις, από κάθε μέλος σου παντού·
θεϊκοί ήχοι αναδύονται, ευχάριστοι στο άκουσμα, τερπνοί.
- 828.** «Καθώς εσύ χορεύεις, από κάθε μέλος σου παντού·
θεϊκές οσμές αναδύονται, αγνές οσμές, τερπνές.
- 829.** «Καθώς περιστρέφεται με το σώμα, τα κοσμήματα στις πλεξούδες σου·
ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.
- 830.** «Τα στεφάνια κινημένα από τον άνεμο, ταρακουνημένα από τον άνεμο·
ο ήχος τους ακούγεται, όπως πενταμερές μουσικό όργανο.
- 831.** «Και το στεφάνι στο κεφάλι σου, με αγνή οσμή, τερπνό·
η οσμή του διαχέεται σε όλες τις κατευθύνσεις, όπως το δέντρο
μαντζούσακα.
- 832.** «Μυρίζεις αυτό το καθαρό άρωμα, βλέπεις μη-ανθρώπινη μορφή·
Θεότητα, ερωτηθείσα εξήγησε, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
- 833.** «Δούλη εγώ παλιά ήμουν, στη Γκαγιά ενός βραχμάνου·
Με λίγη αξία, άτυχη, Ρατζουμάλα με γνώριζαν.
- 834.** Από τις ύβρεις και τα χτυπήματα, και από την απειλή ταραγμένη·
αφού πήρα τη στάμνα και βγήκα, πήγα σαν να κουβαλώ νερό.
- 835.** «Αφού άφησα τη στάμνα στο παράδρομο, πήγα στο δασώδες άλσος·
εδώ ακριβώς εγώ θα πεθάνω, ποιο όφελος έχει η ζωή για μένα;»
- 836.** «Αφού έκανα σταθερή θηλιά, αφού την πέταξα στο δέντρο·
Τότε κοίταξα τις κατευθύνσεις, ποιος άραγε βρίσκεται στο δάσος.
- 837.** «Εκεί είδα τον αυτοφωτισμένο, τον σοφό που φέρνει ευημερία σε όλο τον
κόσμο·
καθισμένο στη βάση ενός δένδρου, διαλογιζόμενο, χωρίς φόβο από πουθενά.
- 838.** «Σε μένα υπήρξε συγκίνηση, θαυμαστή και ανατριχιαστική·
ποιος άραγε βρίσκεται στο δάσος, άνθρωπος ή θεότητα;»
- 839.** «Εμπνευστικό, που εμπνέει πεποίθηση, από το δάσος έφτασε στο Νιμπάνα·
Αφού τον είδα, ο νους μου γαλήνεψε, αυτός δεν είναι ένας τυχαίος.
- 840.** «Με φυλαγμένες αισθήσεις, χαίρων στη διαλογιστική έκσταση, με νου που δεν
πηγαίνει προς τα έξω·
ευεργετικός για ολόκληρο τον κόσμο, αυτός θα γίνει Βούδας.

- 841.** «Φοβερός και τρομερός, δυσπρόσιτος, σαν λιοντάρι που κατοικεί σε σπηλιά·
δυσεύρετος στη θέαση, όπως το άνθος της συκομουριάς.
- 842.** «Αυτός ο Τατχάγκατα, αφού μου μίλησε με απαλά λόγια·
μου είπε 'Ρατζουμάλα, κατάφυγε στον Τατχάγκατα ως καταφύγιο'.
- 843.** «Αυτόν τον λόγο ακούγοντας, άψογο, νοηματικό, αγνό·
απαλό και μαλακό και ευχάριστο, που διώχνει κάθε λύπη.
- 844.** «Και γνωρίζοντας ότι ο νους μου ήταν κατάλληλος, ευλαβής, με αγνή νοητική
κατάσταση·
ευεργετικός για ολόκληρο τον κόσμο, ο Τατχάγκατα με καθοδήγησε.
- 845.** «Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος» μου είπε, «αυτή είναι η προέλευση του
υπαρξιακού πόνου·
η παύση του υπαρξιακού πόνου και η οδός, η ευθεία βασισμένη στο αθάνατο.»
- 846.** «Στη νουθεσία του συμπονετικού επιδέξιου, εγώ παρέμεινα σταθερή·
έφτασε στην αθάνατη ειρήνη, το Νιμπάνα, την άφθαρτη κατάσταση.
- 847.** «Εγώ με σταθερή αφοσίωση, ακλόνητη στην ενόραση·
με πίστη που έχει ριζώσει, γνήσια κόρη του Βούδα.
- 848.** «Εγώ χαίρομαι, παίζω, ευφραίνομαι χωρίς φόβο από πουθενά·
φορώ ουράνιο στεφάνι, πίνω γλυκό μέλι.
- 849.** «Εξήντα χιλιάδες μουσικά όργανα, μου προκαλούν αφύπνιση·
Ο Άλαμπα, ο Γκάγκαρα, ο Μπίμα, ο Σαντουβάντι και ο Σαμσάγια.
- 850.** «Ο Πόκκαρα και ο Σουφάσσα, και οι γυναίκες Βιναμόκκα·
Νανδά και Σουνανδά, Σοναδιννά και Σουτσιμχιτά.
- 851.** Αλαμπουσά και Μισσακεσί, Πουνταρίκα και Νταρουνί·
Ενιφάσσα και Σουφάσσα, Σουμπχαντά και Μουντουβαντίνι.
- 852.** Αυτές και άλλες ανώτερες, αφυπνίστριες μεταξύ των νυμφών·
Αυτές οι θεότητες, αφού με πλησιάζουν την κατάλληλη ώρα, μου μιλούν.
- 853.** «Λοιπόν ας χορέψουμε, ας τραγουδήσουμε, λοιπόν ας σε διασκεδάσουμε·
Αυτό δεν είναι για όσους δεν έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, αυτό είναι μόνο
για όσους έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις.
- 854.** χωρίς λύπη, χαρμόσυνο, ευχάριστο, το Μεγάλο Δάσος των Τριάντα Τριών·
ευτυχία για όσους δεν έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, δεν υπάρχει εδώ ούτε
στην επόμενη ζωή.
- 855.** Αλλά ευτυχία για όσους έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, υπάρχει και εδώ και
στην επόμενη ζωή·
για αυτούς που επιθυμούν τη συντροφιά τους, πρέπει να γίνει πολύ καλό.

διότι αυτοί που έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις χαίρονται, στον παράδεισο προικισμένοι με απολαύσεις.

- 856.** «Πράγματι για το όφελος πολλών, εμφανίζονται οι Τατχάγκατα· άξιοι προσφορών από τους ανθρώπους, πηγή πεδίων αξιέπαινων πράξεων· εκεί όπου αφού κάνουν τιμή, οι δωρητές χαίρονται στον παράδεισο».

Το ουράνιο μέγαρο της γιρλάντας σχοινιού, δωδέκατο.

Τέλος του κεφαλαίου του ερυθρού, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ερυθρωπό, φωτεινό, δράκοντες, άτριχη, δότρια ρυζόνερου· μοναστήρι, τέσσερις στύλοι, κίτρινο, ζαχαροκάλαμο, τιμή, Ρατζουμάλα και· γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Τέλος των ουράνιων μεγάρων των γυναικών.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 06. Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα. 1. Γυναικεία μέγαρα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org